

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, KOVO – MARCH 11, 2010 • Vol. CI Nr. 47

Kaina 75 c.

Sveikiname 20-ųjų Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metinių progą!

Mielieji tautiečiai, viso pasaulio lietuviai!

Šiomet minime iškilią ir garbingą sukaktį – dvidešimtasias Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metines. Ši diena svarbi visiems lietuviams, mylinčiams savo Tėvynę ir trokštančiams jai orios ir laimingos ateities, branginančiams savo kalbą, istoriją, kultūrą, saugantiems tautinę tapatybę.

Ši sukaktis reikšminga kiekvienam lietuviui, kad ir kokiame pasaulio krašte jis gyventų. Ji ne tik primena mums su laisvės kovomis susijusią tautos istoriją, bet ir atveria laisvos, modernios, atviros pasauliui Lietuvos bei orios, tolerantiškos šiuolaikinės visuomenės viziją. 1990 metų Kovo 11-ąją Lietuva dar kartą patvirtino savo pasirinkimą. Kovo 11-osios aktu Lietuva, deklaruodama Nepriklausomybės atkūrimą, tautų apsisprendimo teisę pakėlė į naują erdvę ir šiandien telkia mus visus ateities darbams, prasmina tautiškumo, pilietiškumo, santarvės puoselėjimo pastangas.

Šis Aktas visiems mums nepaprastai svarbus, bet nepamirškime, kad laisvė – tai ne dokumentas, ne baigtinė sąvoka. Laisvę reikia patvirtinti kasdienais savo darbais, ją puoselėti ir ginti.

Sveikinu Jus šios iškilios šventės progą, dėkoju už Jūsų įnašą į Lietuvos laisvės bylą, pastangas ir rūpestį išsaugant lietuvių, už tikėjimą laisva ir oria Lietuva. Tegul šis tikėjimas palaiko mus visus ateities siekiams ir darbams.

Dalia Grybauskaitė
Lietuvos Respublikos prezidentė
2010 m. kovo 11 diena

PERIODICALS

Lietuvos ir Rusijos santykiai gerėja

Vilnius, kovo 10 d. (BNS) – Lietuvos ir Rusijos santykiai gerėja, pareiškė Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė.

„Laukiame apsikeitimo vizitais ir abiems šalims naudingų sutarčių pasirašymo. Tikimės, kad dar šiais metais vėl susitiksim su prezidentu D. Medvedev“, – per spaudos konferenciją Vilniuje sakė D. Grybauskaitė.

„Manau, kad su Rusija apskritai santykiai tampa geresni visoje Europoje“, – sakė D. Grybauskaitė.

„Lietuva, ir aš pati, bando turėti konstruktyvų dialogą su visais mūsų kaimynais, įskaitant Rusiją. Vykdomė atvirumo politiką, paremtą mūsų principais, bet pasitikėdami vienas kitu ir naudingai visoms pusėms“, – sakė Lietuvos prezidentė.

D. Grybauskaitė nesureikšmino Rusijos ir Baltarusijos prezidentų neatvykimo į Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo minėjimą pabrėždama, jog šie atsiuntė sveikinimus ir įpareigojo jiems atstovauti aukšto rango pareigūnus.

„Pirmą kartą per paskutinius metus Lietuva sulaukė oficialaus Rusijos prezidento pasveikinimo Nepriklausomybės dvidešimtmečio progą ir Baltarusijos prezidento pasveikinimo“, – teigė D. Grybauskaitė.

„Abi šalys pakvietė toliau vystyti dvišalius santykius ir pakvietė mane man patogiu metu apsilankyti abiejose šalyse“, – pridūrė D. Grybauskaitė.

Kvietimu atvykti taip pat nepasinaudojo naujasis Ukrainos prezidentas Viktor Janukovyč.

Prezidentas B. Obama: Kovo 11-oji tapo vilties švyturiu

Vilnius, kovo 10 d. (BNS) – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimas prieš 20 metų tapo vilties švyturiu laisvės siekiančioms pasaulio tautoms, pareiškė Jungtinių Valstijų prezidentas Barack Obama.

Sveikindamas Lietuvos žmones Nepriklausomybės atkūrimo 20-ųjų metinių progą, JAV vadovas teigė, kad Kovo 11-osios įvykiai buvo lemiami sugrąžinant demokratines verty-

bes centrinėje ir rytų Europoje.

„Tuo metu drąsūs piliečiai negalėjo numatyti savo veiksmų pasekmių, bet jie nenustoję ryžto. Jie tapo vilties švyturiu pasaulio tautoms, siekiančioms laisvės, demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms“, – rašoma B. Obama sveikinime.

„Jūsų jėga ir vienybė, parodyta prieš 20 metų, mus įkvepia ir šiandien. JAV palaikė jus sovietinės oku-

pacijos metu, palaikome ir liekame jūsų tvirti ir lojalūs draugai šiandien. Stiprindami mūsų dvišalius santykius ir dirbdami kaip NATO partneriai, pasitiksime drauge XXI amžiaus iššūkius“, – teigia B. Obama.

Anot JAV prezidento, Lietuvai švenčiant istorinę sukaktį, JAV taip pat pažymi „Amerikos lietuvių indėlį mūsų šaliai ir turtingą istorinį palikimą visų, kurių šaknys Lietuvoje“.

Apdovanotas britų žurnalistas E. Lucas

Medalį žurnalistui E. Lucas įteikė krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė. **Dainiaus Labučio (ELTA)** nuotr.

Vilnius, kovo 10 d. (ELTA) – Prieš 20 metų su pirmąja Lietuvos Respublikos viza į Lietuvą, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo sesiją, atvykęs tuometis laikraščio „The Independent“ žurnalistas Edward Lucas Nepriklausomybės 20-mečio progą pagerbtas krašto apsau-

gos sistemos apdovanojimu.

Už nuoseklų domėjimąsi Lietuvos valstybės raida tarptautinių įvykių kontekste politikos apžvalgininkui, knygos „Naujas Šaltasis karas“ autoriui, britų savaitraščio „The Economist“ žurnalistui E. Lucas įteiktas medalis civiliams „Už nuopelnus“.

Šiame numeryje:

- Telkiniuose. St. Petersburg minėjo Vasario 16-ąją (p. 2, 11)
- Ar vis dar mylime Laisvę? (p. 3)
- Kun. O. Volskio skiltis (p. 3, 11)
- „Draugo“ lietuviukai (p. 4)
- Nuomonė. Kur Lietuvos krikšto tėvas? (p. 5)
- Laiškai, nuomonės (p. 5)
- Mūsų stalui (p. 8)
- „Pagerbsime... po mirties“ (p. 9, 11)
- Supratau, kad Lietuva – gražiausias kraštas pasaulyje (p. 10)

Valiutų santykis
1 USD — 2.55 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 03-10-10

Redakcijos žodis

Šiandien, kovo 11-ąją, minime Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20-metį. Prieš 20 metų Lietuvos Aukščiausioji Taryba-Atkuriamasis Seimas nutarė ir iškilmingai paskelbė, kad Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė. Valstybės gyvenime 20 metų – mažas laiko tarpas. Koks jis buvo Lietuvai? Tiesą sakant, įvairus – ir blogas, ir geras, ir skurdus, ir žibantis, ekonomiškai geresnis ir blogesnis. Tačiau negalima matyti tik juoda. Šventinę dieną prisiminkime, kad nesame išskirtinė tauta, esame tokie, kaip ir kiti – su geromis ir blogomis savybėmis. Mokėkime ne tik dejuoti, bet ir pasidžiaugti, kad lietuviškas menas vis labiau pripažįstamas pasaulyje, kad turime talentingus sportininkus, gabius, pasaulinėse mokslo olimpiadose laurus skinančius mokinius. Galų gale, pasidžiaukime, kad jau 20 metų mums šviečia Laisvės saulė.

Redaktorė Laima Apanavičienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdiena, paskelbta) \$250.00

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

LIETUVIŲ TELKINIAI

ST. PETERSBURG, FL

Dalis „Saulutės“ mokyklos mokinių scenoje.

Mečio Šilkaičio nuotraukos

Minime Vasario 16-ąją

MEČYS ŠILKAITIS

Jei ankstesniais laikais Nepriklausomybės dieną minėdavome tą pačią mėnesio dieną, kada ji išpuļdavo, tai šiemet ji buvo minima vasario 21-ą po įprastų pietų Lietuvių klube. Nebuvo nei vyčių, nei šaulių vėliavų įnešimo, nei platesnės meninės dalies. Tačiau ji buvo paminėta tinkamai ir susikaupus.

Tą dieną už Lietuvos laisvę aukojamos Mišios vyko Šv. Jėzaus vardo bažnyčioje, Gulfport. Mišias aukojo kan. Bernardas Talaišis, padedant kun. dr. Matui Čyviui ir Toronto parapijos klebonui kun. Augustinui Simanavičiui, OFM.

Po Mišių visi rinkosi į Lietuvių klubo salę pietums ir minėjimui. Susirinko gausus būrys tautiečių, užpildžiusių visus paruoštus stalus. Galima buvo priskaičiuoti net iki dviejų šimtų įvairaus amžiaus žmonių. Prie durų pasitiko tautiniais rūbais dėvinčios ponios, kurios priiminėjo aukas JAV Lietuvių Bendruomenės veiklai paremti. Kiekvienam aukotojui ant atlapo ar suknelės buvo prisegamos Lietuvos vėliavos spalvų atkarpėlės.

• • •

Po pietų minėjimą pradėjo Klubo pirmininkė Vida Meiluvienė, pasidžiaugusi dalyvių gausa ir paminėjusi, kad šiame minėjime dalyvauja ilgametis Lietuvos Respublikos Seimo narys dr. Kazys Bobelis su žmona Dalia ir keliais šeimos nariais, LR garbės konsulas Vidurio Floridai Algimantas Karnavičius, svečias iš Lie-

tuvos Jonas Karčauskas ir Toronto klebonas A. Simanavičius, OFM. Ji maloniai pasveikino pagrindinį dienos kalbėtoją Juozą Gailą iš Baltimore miesto.

Įprasta tvarka sekė Amerikos ir Lietuvos himnų giedojimas, kan. Talaišio invokacija, jaunuoliai uždegė žvakutę, prisimenant žuvusius kovoje už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę. Po to Ramutė Kriščiukienė perskaitė Lietuvos nepriklausomybės aktą, išvardindama visus to akto signatarus. LR garbės konsulas Karnavičius perskaitė iš Užsienio reikalų ministro Audronio Ažubalio gautą sveikinimą užsienio lietuviams Vasario 16-sios proga. Pirmininkė perskaitė sveikinimą, gautą iš LB Jaunimo sąjungos valdybos.

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiemet, LF atstovė Aldona Stasiukevičienė įteikė Lietuvių Fondo skirtą paramos čekį lituanistinės mokyklos vedėjai Soterai Maksvytyienei. Ši iš savo pusės nuoširdžiai padėkojo ne tik LF už kasmetinę paramą, bet ir garbės konsului už globą ir paramą bei visiems dalyviams, parėmusiems mokyklėlę bet kokia auka. Keletas vaikučių, susirinkusių scenoje, padėklamavo trumpus eilėraštukus. Kai kurie jų dėvėjo tautinius rūbelius ir mojavo lietuviškomis vėliavėlėmis.

• • •

Klubo pirmininkė glaustai nupasakojusi prelegento gyvenimo ir veiklos istoriją, pakvietė J. Gailą prie podiumo. Šis, kaip priimta daugeliui kalbėtojų,

Nukelta į 11 psl.

Iš kairės: Juozas Gaila, Elvyra Vodopolienė ir Stasys Eringis.

Nepriklausomybės paskelbimo aktą skaito Ramutė Kriščiukienė.

LR garbės konsulas Algimantas Karnavičius skaito Užsienio reikalų ministro sveikinimą.

Vasario 16-osios minėjimą veda Klubo pirmininkė Vida Meiluvienė.

AR VIS DAR MYLIME LAISVĘ?

RŪTA VAINIENĖ

Po dvidešimties Lietuvos nepriklausomybės metų, ar vis dar brangi name Laisvę taip pat, kaip anksčiau, kai jos siekėme? Ar nepavargome nuo Laisvės sukuriamos atsakomybės ir vis dar esame tame pačiame kelyje, vedini tų pačių vertybių? Kai dauguma Lietuvos žmonių norėjo būti laisvi, neskaiciavo, kiek Laisvė yra jiems naudinga. Nevirkavo, kad už naftą ir dujas reikės mokėti brangiau. Išsigandę blokados, nenunešė saulės į Rytus. Politinės ir ekonominės laisvės troškimas, visų pirma kaip vertybės, o ne naudos, ir padėjo mums įgyvendinti šią svajonę. Galime laisvai reikšti savo įsitikinimus ir girdėti kitų laisvą kalbą, turėti demokratiškai išrinktą valdžią, keliauti po pasaulį. Turėti savo verslą, ne tik sodo namelį, laisvai pirkti be prekių talonų, parduoti nesislepiant. Skaityti necenzūruotas knygas ir iš jų mokytis. Dirbti pagal pašaukimą, o ne – paskyrimą. Ar kas beišvardins visas Laisvės suteiktas galimybes, kurias dabar priimame lyg savaime duotas.

Per dvidešimtį metų paaugo jaunoji karta, kuri neturi su kuo palyginti Laisvės. Jie nepatyrė nelaisvės ir tik iš pasakojimų gali žinoti, kaip buvo ten, socializmo kalėjime. O juk papasakotas žodis – ne išgyventas jausmas, visuomet ne toks stiprus, ne toks įtaigus. Tie, kurie buvo nelaisvėje, taip pat linkę pamiršti, kas bloga, o prisiminti tik „senus gerus“ laikus, kurie galėjo būti geresni bent jau dėl to, kad jaunystė visuomet lieka šviesi, net jei praleista tamsoje. Nostalgija sovietmečiui ar kitokio, ne sovietinio socializmo ilgesys vis dažniau sklinda iš anksčiau Laisvės troškusių mūsų tautiečių lūpų. Labai dažnai tai susiję su duona kasdiene. Balsai, kad valstybė turi suteikti „orų“ gyvenimą – vaikystę, jaunystę, darbą (ir algą), senatvę – tapo labai garsūs. Kad valstybė socialiai pamaitintų, dalį laisvės iš mūsų ji turi nusavinti, atimti ir perdalinti, uždrausti ar sureguliuoti. Susimąstome ar ne, kad Laisvė tokiais veiksmais aukojama pilvui? (...)

Sukiojimosi atgal, į nelaisvės kelią, pastaruoju metu yra daug, ir panašu, kad žmonės baigia pamiršti sovietmečio pamokas. Ekonomsitams, žinoma, labiausiai matomi sprendimai, kurie atima iš žmonių ekonominę laisvę, sustabdo ar panaikina tai, kas buvo per du dešimtmečius pasiekta. Į nelaisvę, matyt, grįžtame tam, kad vėl savimi, savo kūnu, protu, savo akimis įsitikintume pasirinkto Laisvės kelio teisingumu. (...)

Kad Laisvės argumentas nebėra pakankamas, rodo ir plintantis požiūris, kad permainingoms įgyvendinti vertybių negana. Prašoma suskaičiuoti naudą, kuri įtikintų, jog verta eiti tolimesnio išsilaisvinimo keliu. Su tokiais utilitaristiniais argumentais tikrai nebūtume išjudę iš sovietmečio, ir nebūtume patys patyrę, kad Laisvė būtinai atneša ir didesnę gerovę. Neįmanoma gerovės pasiekti atskirai nuo Laisvės, bet ji tikrai ateis po to, kai pasirenkame Laisvę. Tie, kurie netiki šiuo teiginiu kaip aksioma, gal patikės empiriniais įrodymais, kurių istorijoje apstu. Vergų darbas ne toks našus, kaip laisvų žmonių. Ekonominės laisvės ir gerovės tiesioginis ryšys įrodytas Laisvės indeksais.

Visgi ne dėl sotumo pasirinkome Laisvę. Kai esame išmėginami laiki-

nais sunkumais, turime suvokti šių išmėginimų prasmę, suteikiamą galimybę apsispręsti, ar mylime Laisvę vien dėl to, kad ji socialiai maitina, ar dėl kitokių, pamatinių dalykų. Net jei visi skaičiavimai įrodytų, kad vergija užtikrina saugumą, orias pajamas, kainų stabilumą, mažina socialinę atskirtį, ką rinktumėtės, Laisvę ar vergiją? Laisvė, kaip izraelitų Dievas, pamaitins tuos, kurie ja tiki ir ją pasirenka, bet kaip vertybę, o ne maitintoją. Ir nėra jokio trečio kelio, yra tik kelias į Laisvę, arba tolyn nuo jos.

Ar daug liko tokių, kam skauda girdėti žodį „nacionalizavimas“? Dar neužbaigta restitucija, dar neištaisyta senos skriaudos, žmonės dar laukia teisingumo ir nuosavybės grąžinimo. Šiame fone jau skamba plojimai įvykdytam energetikos sektoriaus nacionalizavimui, privačių būsimų pensijų nusavinimui. Kelias į Laisvę kai kam toks skausmingas ir nesaugus, kad siūloma grįžti nelaisvėn, nacionalizuoti pensijų fondus, didmeninę prekybą vaistais, prekybą alkoholiu. Neva Laisvė nėra universal. Neva kai kuriose srityse jos neturi būti ar turi būti mažiau, kad ją turi pakeisti valdžios pastangos. Tačiau kur panaikinama Laisvė, ten išnyks ir atsakomybė, nes Laisvė ir atsakomybė – neatskiriamos. Atsakomybę pakeis viešų asmenų neatsakingumas, priimant sprendimus, leidžiant mokesčių mokėtojų pinigus (vaistams, degtinei ir duonai).

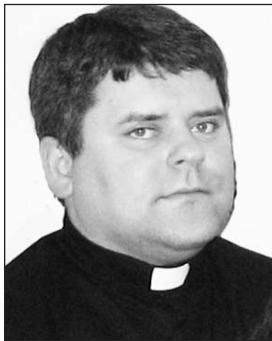
Sukiojimasi atgal į praeitį mėginama įvairiai pateisinti, sukurti argumentus, kad sovietinės ir demokratinės valdžios taikomi ekonominės laisvės suvaržymai nelygintini. Kelių į socializmą ir totalitarizmą yra ne vienas, ne tik revoliucija ar okupacija. Kelias į vergovę gali būti lėtinis ir nepastebimas, užslėptas ir papudruotas. Visi valstybės „gynėjais“ save vadinančiųjų raginimai atimti ir padalinti – tai ženklas, rodantis, kad Laisvės, kaip vertybės, linkstama išsižadėti.

Pagerbiant Laisvę ir kviečiant ją ir toliau mylėti taip, kaip prieš dvidešimt metų, verta įsiklausyti į Šventojo Rašto priesakus. „Tačiau būk atidus ir saugokis nuoširdžiai, kad neužmirštum dalykų, kuriuos matei savo akimis, ir kad neleistum jiems išslysti iš savo širdies per visas gyvenimo dienas. Mokyk jų savo vaikus ir savo vaikų vaikus“ (Pakartoto įstatymo knyga 4,9). Kelias į Laisvę nesiėmė, jis tęsiasi, ir mes turime jame ką nuveikti. Kelionė į Pažadėtąją žemę visų pirma – dvasinė. Tikrai laisvą ir nepriklausomą valstybę būsime sukūrę tada, kai savo dvasioje pereisime dykumas, jūras, kai užauginsime vaikus ir vaikaičius, kuriems Laisvė bus šventa ir neliečiama, o greta esanti atsakomybė – suvokiama ir priiimama. Su Kovo 11-ąja, mielieji.

Sutrumpinta

Lrinka.lt

Rūta Vainienė – ekonomistė, Lietuvos Laisvosios rinkos instituto prezidentė, Vilniaus miesto savivaldybės politikė, visuomenės veikėja. 2005 m. Vilniaus miesto savivaldybės mero Artūro Zuoko ekonomikos patarėja, 2005 m. Mykolo Romerio universiteto dėstytoja. Pasaulio ekonominės plėtros centro „Freedomworks“ fondo bendradarbis politinės ekonomikos srityje (nuo 2006 m.), kelių dešimčių užsienio laisvarkinčių institutų koalicijos „Už laisvą Europą“ Biudžeto ir mokesčių grupės vadovė (2007 m.).

Didvyriams priklauso ateitis

KUN. OSKARAS PETRAS VOLSKIS

Minint Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20-metį, norisi pasvarstyti, ar didvyriškumas ir heroizmas dar yra suprantamos šiais laikais sąvokos? Juolab kad ir Lietuvos himne yra žodžiai: „Lietuva, Tėvyne mūsų, tu didvyrių žeme!“

Senjojo Testamento Makabiejų knygoje rašoma apie brolius ir jų motiną, kurie patyrė didelį išbandymą, iškęsdami dideles kančias ir prisiimdami mirtį. Istorijoje daug kas tai vadino beprasmiu dalyku, klausdami: ar verta dėl kiaulienos kąsnelio tiek kentėti ir gyvybę prarasti? Panašus iššūkis ištiko ir pirmuosius krikščionis, kuriems Romos imperijos valdininkai liepė aukoti pagonių dievybėms. Užteko vieną smilkalo grūdėlį įmesti į žarijas išgelbėti savo žemišką gyvybę. Juk tos dievybės – tai viso labo tik akmeniniai ar mediniai balvonai... Palyginti visai neseniai sovietinio režimo tarnai lietuvius prievartavo: tu tik pasirašyk, kad bendradarbiausi, ir paliksime ramybėje... Kas tad yra didvyriškumas, heroizmas?

Biologinės evoliucijos teorijoje taip pat vartojamas žodis didvyris, herojus. Tai vienos ar kitos gyvūnų rūšies individas, kuris pasiaukoja dėl savo rūšies išlikimo. Toks Ričardas Daukinsas bandė tai paaiškinti genetiniu požiūriu. Sugebėjimas pasiaukoti už savo rūšį, pasak jo, yra kur kas geresnis genetinis prisitaikymas, tai privalumas ir stiprioji savybė, padedanti išlikti natūralioje atrankoje.

Šią laisvamanių mokslininkų išvadą su tam tikromis pastabomis ir išlygomis galima dėti domėn, kalbant ir apie, pasak jų, protingąjį gyvūną – žmogų. Kadangi jis sugeba svarstyti ir laisvai rinktis, todėl šiuo atveju kalbame apie moralę. Pasiaukojimas ir heroizmas žmogui yra moralinė savybė, liudijanti jo moralinį stiprumą, nes tik šios savybės dėka išlieka tautos, giminės, valstybės ir kitos žmonių didesnės ar mažesnės visuomenės.

Neretai apsirinkame, kuomet chuliganiškumą, sunkaus charakterio ydą ir tuščią pasipūtimą pavadiname didvyriškumu. Apie vieną „disidentą“, kuris priešinosi tarybinei santvarkai, tikras, daug prityręs disidentas atsiliepė: „Jis buvo paprasčiausias chuliganėlis, kuriam niežtėjo rankos muštis, turėjo prastą charakterį, kurį pridengė kovotojo už tiesą įvaizdžiu.“

Visais laikais žmonėms reikia pasiaukojimo, prasmingo gyvenimo dėl kitų, pasišvenčiant kilnioms vertybėms pavyzdžių. Deja, tenka apgailestauti, kad geras troškimas tapo pripildytas beprasmybių dalykais. Tuščio didvyriškumo, pseudoheroizmo pavyzdžiai pasireiškia netikrais mūšiais: dvidešimt vyrų varinėja kamuolį, sirgalių ložės banguoja, siautėja, šaukia „mes laimėjome“. Didvyriškumas persikėlė į sporto sales, kino ir televizijos ekranus. Vis mažiau jo pasireiškia gyvenime. Žiūrovas apsiašaroja žiūrėdamas fantastinį filmą, kaip kosminio laivo įgula išgelbėja žmoniją nuo kosminių vabalų antplūdžio, tačiau savo gyvenime vadovaujasi vien patogumais ir leidžia savo apleistame bute užsiveisti nemažai tarakonų ir kitų gyvių kolonijai.

Buvome pripratę, kad didvyris po savęs palieka gerus darbus, didelės reikšmės rezultatus, pvz., tautos laisvę, išgelbėtus žmones, nugalėtą blogį, priešą, neteisybę. Šių dienų pseudodidvyriai, pavadinti žvaigždėmis, nieko išliekančio nebepalieka: sporto ir koncertų renginiai savo riksmomis išbudina apylinkės kūdikius, šiukšlių krūvas, išdaužytas parduotuvių vitrinas, kruvinas nosis.

Tenka apgailestauti, kad tapti garsiu ir gerbiamu nebereikia nei pastangų, nei vertingų darbų. Užteko pasirodyti realybės šou per televiziją, paspygauti, kažką lėkšto ar vulgaraus papostringauti ir tu jau populiarus, nors nieko gero, naudingo, išliekančio nenuveikęs. Galbūt tas aukštas jaunulis yra stiprus ir taiklus sporte, tačiau antai paliko šeimą, vaikus. Medžiai taip pat aukšti ir stiprūs. Pralaimi ir jis, ir jo šeima, ir Lietuva.

Didėja akys, didėja ausys, nuo rėkimo silpsta balso stygos, lūžta suolai, o tikrasis gyvenimas – vienas vargas. Daug kas guodžiasi, kad pinigai atstoja ir meilę, ir tiesą, ir didvyriškumą. Deja, didėjant piniginiams, širdys neretai ima mažėti.

Tai ką gi mes matome Makabiejų knygoje pristatomos šeimos kankinystėje? Negi tai vien beprasme mirtis dėl kiaulienos gabalėlio? Mes, krikščionys, tame poelgyje matome kur kas daugiau nei didvyriškumą. Tai ištikimybė Dievui ir jo įsakymui, iš jo gautam žmogiškam orumui bei pašaukimui. Šventieji kankiniai pasirenka ne mirtį, bet gyvybę ir gyvenimą, išpažindami, kad Dievas yra tiesos, gėrio, gyvybės ir laimės šaltinis. Yra nemažas skirtumas tarp šventojo ir didvyrio. Vienas ar keli didvyriški poelgiai dar nepadaro šventu. Tikrasis heroizmas pasireiškia kasdieniame gyvenime, ir šventasis yra tas, kuris didvyriškai laikosi dorybės kasdieniame gyvenime. Jis visada gyvena pagal tiesą, Dievo valią: ir kai gerovė, ir kai negandos. Net ir tada, kai gresia mirtis.

Galbūt gąsdina didvyrių pavyzdžio keliama aukšti reikalavimai, didelė drąsa, ištvermė ir pasiaukojimas? Mūsų visuomenė baidosi aukštų reikalavimų. Ir didvyrių niekada nebuvo daug. Daugiau tokių, kurie save pasmerkia brangiai mokėti už silpnumo akimirkas. **Nukelta į 11 psl.**

„DRAUGO“

lietuviškai

Redaktorė **Laima Apanavičienė**
laimaa@hotmail.com

Mieli mažieji skaitytojai,

Šiandien Kovo 11-oji – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena. Lygiai prieš 20 metų, 1990 m. kovo 11-ąją, Vilniuje buvo pasirašytas Lietuvos Valstybės Nepriklausomybės Atkūrimo Aktas. Lietuva dar kartą patvirtino savo pasirinkimą būti laisva. Šiandien mūsų puslapyje svečiuojasi Philadelphia, PA V. Krėvės lituanistinės mokyklos mokiniai, kurie svarsto, ar svarbu, gyvenant ne Lietuvoje, išmokti kalbėti lietuviškai ir dalyvauti lietuviškoje veikloje, Čikagos lituanistinės mokyklos mokiniai, laukdami šios šventės, piešė lietuvių tautinius kostiumus, o Maironio mokyklos (MLM, Lemont, IL) mokinė Emilija Sutterlin parašė eilėraštį apie Lietuvos gamtą.

Redaktorė

Roberta Vaičekauskaitė, ČLM 6 b kl.
„Aukštaitė“.

Marius Zavistanavičius, ČLM 6 b kl.
„Žemaitis“.

Vilmantas Stankus, ČLM 6 b kl.
„Suvalkietis“.

Ugnė Slavikaitė, ČLM 6 b kl. „Dzūkė“.

Lietuvos gamta

Miške medžiai ošia,
Jūra čia banguoja.
Gėlės žydi čia gražiai,
O vaikai dainuoja.

Čiulba paukščiai ant medelio,
Žolynai žaliuoja.
Nematau aš tik žiogelio,
Kur gi jis šokuoja?

Gal eglyne, gal pušyne,
Gal žalioj pievelėj?
Bėgsim, bėgsim jį surasim,
Bus smagu širdelei.

Emilija Sutterlin
MLM 6A klasė

Ar svarbu išmokti lietuviškai?

Jeigu aš nekalbėsiu lietuviškai, tai visai užmiršiu lietuvių kalbą. Seniau Lietuva buvo labai didelė valstybė, bet daug žmonių nebesimokino lietuvių kalbos ir Lietuva tapo maža ir silpna. Jeigu aš nemokėsiu kalbos, tai negalėsiu susikalbėti su savo giminėmis. Aš niekada savo vaikų neišauginsiu lietuviais, jeigu aš pats nemokėsiu lietuvių kalbos. Kiti žmonės, kurie dar mokės lietuviškai kalbėti, neturės su kuo kalbėti lietuviškai, jeigu aš nebemokėsiu kalbos. Jeigu aš nebemokėsiu lietuviškai, tai visos lietuviškos bažnyčios bus uždarytos. Jeigu uždarys mūsų bažnyčią, tai nebeliks mokyklos ir nebus kur mokintis lietuviškai. Blogiausia, kad jeigu neliks lietuvių, tai neliks ir Lietuvos.

Vytis Duncia 4 kl.

Ar svarbu išmokti lietuviškai?

„Ne žemės derlumu, ne drabužių įvairumu, ne šalies gražumu, ne miestų ir pilių tvirtumu gyvuoja tautos, bet daugiausia išlaikydamos ir vartodamos savąją kalbą, kuri didina ir palaiko bendrumą, santaiką ir brolišką meilę. Gimtoji kalba yra bendrosios meilės ryšys, vienybės motina, pilietiškumo tėvas, valstybės sargas.“ Taip rašė kunigas Mikalojus Daukša daugiau nei prieš 400 metų savo lietuviškos knygos įžangoje.

Philadelphia, PA Vinco Krėvės mokyklos mokiniai, paklausti mokytojo Virgaus Volerto, pabandė atsakyti į panašų klausimą: „Kodėl man svarbu išmokti lietuviškai ir būti aktyviu lietuviu visuomenėje?“

Man yra svarbu išmokti lietuviškai ir būti aktyviu visuomenės lietuviu todėl, kad, jeigu niekas kitas nebus lietuviu, ir aš nebūsiu lietuviu, tai visai nebeliks lietuvių Filadelfijoje. Ir jeigu nebeliks Lietuvių Bendruomenės čia, tai mano vaikams ir anūkams nebus taip smagu gyventi. Ir dar liudniau! Jeigu nebeliks lietuvių Amerikoje, tai gal ir Lietuva bus vėl užkariauta, nes nebus kam priminti Amerikos prezidentui, kad reikia padėti Lietuvai. Ir jeigu niekas nesaugos Lietuvos, jos neliks ir neliks lietuvių. Ir tada mano vaikai, anūkai, proanūkiai – visi bus, kaip angliškai sakoma „NOBODYS!“ Ir tada tai jau bus negerai.

Aurimas Balčiūnas 4 kl.

Atvirai kalbant, man dabar lietuvių kalba nėra svarbi. Aš ją mokinuosi tik todėl, kad tėveliai spaudžia. Manau, kad po keletos metų, lietuvių

kalba ir veikla man taps svarbesni.

Mokėdamas lietuviškai, aš su šeima ir su kitais lietuviais turime „slaptą“ kalbą, todėl galime tarpusavyje bet ką kalbėti ir aplinkiniai nieko nesupranta. Taip pat lietuvių kalba man padeda susikalbėti su seneliais, nes jiems lietuviškai kalbėti yra lengviau. Kai buvau lietuviškose stovyklose man buvo smagu, kad galėjau susikalbėti lietuviškai. Nors stovyklautojai tarpusavyje mažai kalbėjo lietuviškai, bet buvo gera suprasti programą. Aš net galėjau kitiems padėti geriau suprasti lietuviškai.

Lietuviškame gyvenime man yra sunku dalyvauti, nes turiu dar vieną dieną savaitėje lankyti lietuvišką mokyklą, o šeštadienius leidžiu ruošdamas lietuviškas pamokas.

Aš galvoju, kad ateityje man bus naudinga lietuviškai suprasti, rašyti, kalbėti, nes, jeigu žmogus moka daugiau negu vieną kalbą, tai jis daugiau supranta apie pasaulį.

Darius Volertas 6 kl.

Konkurso Lietuvoje dalyvis

Lietuvoje Vilniaus vidurinės mokyklos „Lietuvių namai“ 2009 m. paskelbtas pasaulio lietuviškų mokyklų mokinių meninės kūrybos konkursas „Tūkstantmečio paukštė“ keliavo po pasaulį. Pasak organizatorių jis siekė skatinti moksleivius domėtis Lietuvos istorija, didžiuliotis savo Tėvyne, prisidėti prie gražaus Lietuvos įvaizdžio pasaulyje formavimo. Konkurse dalyvavo ir penkiameis Čikagos lituanistinės mokyklos mokinys Paulius Gustys. Jo piešinėlį jau buvome įdėję į „Draugo“ lietuviukų“ 2009 m. spalio 1 d. numerį.

Už sėkmingą dalyvavimą konkurse Paulius, kaip ir kiti dalyviai, buvo apdovanotas šio konkurso diplomu.

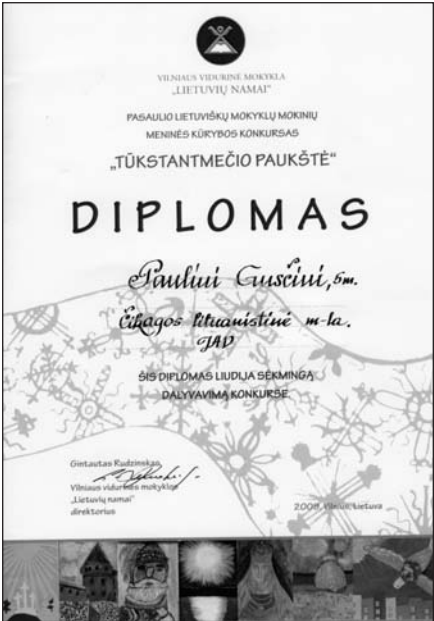
Paulius Gustys
Laimos Apanavičienės nuotr.

Diplomas buvo įteiktas ir Čikagos lituanistinei mokyklai.

„Tegul skrenda Tūkstantmečio paukštė per pasaulį kaip mūsų vienybės ir stiprybės simbolis, žadindama mūsų viltis ir tikėjimą, kad mažais gražiais darbais mes stiprinsime savo Tėvynę Lietuvą, kad ir kur bebūtume, mes visada jon sugrįšime – vieningi ir meilės vieni kitiems kupini. Nes Tėvynė – tai mes patys, mūsų vienybė“ – skelbiama konkurso diplomo viršelyje.

Sveikiname Paulių su apdovanojimu ir kviečiame visus lietuviukus dalyvauti įvairiuose Lietuvoje skelbiamuose konkursuose.

Redaktorė

Konkurso diplomas.

Nuomonė

Kur Lietuvos krikšto tėvas?

DR. LINAS SIDRYS

Jau rašiau, kad mažai lietuvių žino Lietuvos vardo tūkstantmečio istorines aplinkybes. Šia tema būtų galima sukurti įdomų filmą.

Aristokratas, saksų didiko sūnus, įstoja į kunigus, nes svajoja atversti į krikščionybę pagonis, gyvenančius prie Baltijos jūros. Jis, pašventintas arkivyskupu, galėtų patogiai gyventi ištaigingame Dresdene, bet vis dėlto pasirenka būti misionieriumi ir iškeliauja į pavojingus šiaurės miškus. Po ilgos kelionės susitinka su lietuvių karaliumi Netimeru, kuris priima svečią ir susidomi jo mokymu. Vertėjams padedant lotynų kalba vyksta karštos teologinės diskusijos šventaragio slėnyje Vilniuje, Perkūno šventykloje, apsupiems krivių ir vaidilučių. Pagaliau Netimeras atmeta tokį dievą, kuris mirė, buvo prikalts prieš medžio. Brunonas tuomet įmeta ažuolinius stabus į šventąją ugnį, norėdamas parodyti, kad jie neturi jokios galios. Išsigandęs ir supykęs Netimeras įsako sudeginti Brunoną, bet šventoji ugnis užgęsta ir niekas nepajėgia jos iš naujo įkurti. Netimeras persigalvoja (gal jo žmona ji įtikina?) ir jis sutinka krikštytis! Jo 300 vyrų įgula kartu su juo priima krikštą. 242 metais vėliau Netimero įpėdinis ir gal palikuonis karalius Mindaugas priima krikštą iš Kulmo vyskupo.

Drąsus šv. Brunono žygis įamžino ne tik Lietuvos vardą pasaulio rašytinėje istorijoje, bet ir pirmo lietuvio, pirmo lietuvių krikščionio, pirmo lietuvių karaliaus vardą. Vilniaus universiteto istorijos profesoriaus Alfredo Bumblausko žodžiais, „Galima sakyti, Kolumbas atrado Ameriką, o šv. Brunonas Lietuvą. Šiuo požiūriu Lietuvos tūkstantmetis niekuo nenusileidžia, o gal net yra turinigesnis už 1996 minėtą Austrijos tūkstantmetį (...)" Prof. Bumblauskas aiškino, kad vakarų istorikai anksčiau klaidingai manė, kad Brunonas buvo Prūsijoje. Vokiečiai ir lenkai daug metų vis painiojo prūsus ir lietuvius, kartais net priskirdami Mindaugą prūsams!

Tai iš dalies paaiškina, kodėl Netimeras lietuvių liko nepastebėtas ir neįvertintas. Lietuviai nežinojo, kad jis lietuvis! Nėra nė vieno paminklo Lietuvoje, kuris įamžintų mūsų tautos pradininkus. Šv. Brunono atvaizdą rasi tik Pažaislio freskoje. Tiesiog neįtikėtina! Anksčiau lietuvių patriotizmo priešai nenorėjo iškelti lietuvių tautos senų šaknų. Dabartiniai komunistų auklėtiniai ir „eurosekuliaristai" vengia paminėti bet ką krikščioniško. Todėl Lietuvos vardo „krikšto" minėjimas prabėgo, o krikšto tėvas liko nepaminėtas.

Lenkai vis teigė, kad jie pakrikštijo lietuvius pagonis. Todėl mums vis piršo Jogailos ir Jadvygos vestuves, nutylėjo mūsų valstybės ir krikščionybės tikrąją pradžią, kuri siekia net 378 metais anksčiau. Arkivyskupas Brunonas Bonifacas buvo saksų vokiečių kilmės, todėl buvo lengva jo istoriją paslėpti tarp vėlesnių Livonijos ir kryžiuočių įsiveržimų į baltų žemes.

Vienas pavyzdys yra Broniaus Makausko parašytas istorijos vadovėlis „Lietuvos istorija" (1997), plačiai naudojamas lietuvių moksleivių išeivijoje ir Lietuvoje. Istorikas Makaus-

kas, nors ir būdamas lietuvis patriotas, tačiau gimęs, augęs ir mokslus baigęs Lenkijoje, įvade rašo: „Vadovėlio tikslus ir apimtį lėmė Lenkijos nacionalinio švietimo ministerijos patvirtinta Lietuvos istorijos programa." Toliau: „Vadovėlio standartu rūpinosi ir patarimais parėmė recenzantai dr. V. Armonas, mgr. J. Bobinienė, hab. dr. J. Jurkiewiczčius, hab. dr. prof. H. Wisner." Visi šie asmenys – Lenkijos piliečiai, dirbantys Lenkijoje. Taigi, praėjus 440 metams po Liublino unijos lietuviai moksleiviai čia ir Lietuvoje mokomi lenkų istoriografijos. Prisiminkime, kad Liublino unijos laikais panorėta pakeisti Lietuvos vardą į „Mažoji Lenkija".

Svarbu pabrėžti visiems, kad Lietuva irgi dalyvavo tuometinių Europos tautų bendroje kultūroje, kad joje įvyko pirmasis valdovo krikštas. Tam reikia ne tik gero filmo apie Šv. Brunoną ir Netimerą, bet ir įspūdingo paminklo Vilniuje!

Makausko vadovėlio skyriuje „Pirmieji rašytiniai šaltiniai apie mūsų protėvius" visai neminima Kvedlinburgo 1009 m. kronika. Šis ypatingai svarbus pirmasis Lietuvos vardo paminėjimas, iškistas žymiai vėliau, prabėgomis, visai ne vietoje, po sakinio: „1236 m. buvo paskelbtas kryžiaus žygis prieš Lietuvą." Todėl skaičiuojami apie karus su kalavijuočiais ir kryžiuočiais, moksleiviai gali tiesiog apsidžiaugti, kad „šventas Brunonas, (...) pagonių trenktas į galvą (...) nukeliavo į dangų." Mokiniui susidaro klaidingas įspūdis, kad visi sveltinieji yra pikti, veržiasi į Lietuvą ir drumsčia taikių pagonių ramybę. Toliau: „Taigi kronininkai (...) žinojo žemę, vadinamą Lietuva, kovojusią prieš krikščionis." Tuo metu pagonis buvo suprantas kaip primityvus, nekultūringas atsilikėlis. Lenkų švietimo ministerija neteisingai pristato lietuvių istoriją, o mes tai priimame.

Lietuviškoje kultūroje nerasi sampratos, kad pirmas dokumentuotas lietuvių susitikimas su vakarietiškos, krikščioniškos Europos atstovais baigėsi taikiai, vedant Dievo meilei, ir kad jų karalius Netimeras laisvai ir asmeniškai pasirinko priimti krikštą. Svarbu pastebėti, kad Netimero krikštas vyko be jokių politinių apskaičiavimų. Svarbu įsidėmėti, kad Šv. Dvasia tik lietuviams siuntė misionierių aristokratą ir arkivyskupą Bonifacijum.

Tūkstantį metų po Kristaus vyko Europos tautų kūrimosi laikotarpis, lydimas nepaprasto krikščionybės plėtimosi, kartu su lotyniškos, vakarietiškos kultūros ėjimu į rytus ir šiaurę: Daniją (968 m.), Lenkiją (990 m.) Kijevo Rusiją (988 m.), Austriją (996 m.), Norvegiją (997 m.), Vengriją (1000 m.), Švediją (1008 m.), Islandiją (1000 m.), Prūsiją (999 m.) Svarbu pabrėžti visiems, kad Lietuva irgi dalyvavo tuometinių Europos tautų bendroje kultūroje, kad joje įvyko pirmasis valdovo krikštas. Tam reikia ne tik gero filmo apie Šv. Brunoną ir Netimerą, bet ir įspūdingo paminklo Vilniuje!

Mieli ir brangūs Lietuvos žmonės, Tautietės ir tautiečiai,

Nuoširdžiai sveikinu visas lietuvių bendruomenes, šeimas ir kiekvieną iš Jūsų su išskirtine istorine švente – dvidešimtosiomis Nepriklausomybės atkūrimo metinėmis.

1990-ųjų Kovo 11-ąją paskelbtas Aktas tapo lemtingu slenksčiu, kurį perėjus, laisvė iš didžiausios vilties mums tapo didžiausia galimybė. Galimybė gyventi dorai ir teisingai, galimybė patiems tvarkyti savo gyvenimą, galimybė atsiverti pasauliui ir priimti pasaulį savo laisvoje valstybėje.

Lietuva džiaugiasi ir didžiuojasi tais, kurie garbingai ir kūrybiškai šia galimybe naudojasi – augindami vaikus ir dirbdami savo kasdienį darbą, siekdami mokslo ar sporto laimėjimų, tęsdami gimtosios kultūros ir meno kūrimą, garsindami tėvynės vardą. Ir kartu Lietuva visada laukia grįžtant savo sūnų ir dukterų, šiandien gyvenančių svetur. Kad ir kur Jus nuvedė likimas, kad ir kokioje valstybėje šiandien Jūs dirbate savo darbą ar gyvena su savo šeima, kviečiu visada prisiminti: Jūsų šaknys – čia, Lietuvoje. Čia tūkstantmetė Jūsų tėvų ir protėvių žemė, čia Jūs visada esate ir būsite labiausiai laukiami, čia reikalingiausios Jūsų rankos ir širdys.

Tad dar kartą nuoširdžiai sveikinu su švente visus, kurių mintys ir širdis šiandien – kartu su Lietuva, su Jos istorija, su Kovo 11-ąja. Kuo geriausios Jums kloties kuriant savo, savo tautos ir savo valstybės gyvenimą, kuo tvirčiausio Jums tikėjimo Lietuva!

Nuoširdžiai Jūsų –

Irena Degutienė
Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkė

Lituanistikos tyrimo ir studijų centras, didžiausias mokslinis archyvas bei knygų leidėjas už Lietuvos ribų, siunčia sveikinimus visai lietuvių tautai Lietuvos nepriklausomybės atgavimo šventės proga.

Lietuvių tauta yra tikra pasaulinė tauta ir LTSC siekia išsaugoti mūsų kultūrinės vertybes visur, kur lietuviai gyvena ir veikia.

dr. Vytautas Bieliauskas
LTSC Tarybos pirmininkas
dr. Augustinas Idzelis
LTSC Valdybos pirmininkas
dr. Jonas Račkauskas
LTSC Garbės pirmininkas
dr. Robertas Vitas
Vicepirmininkas
Kristina Lapienytė-Bareikienė
Vykdomoji direktorė
Skirmantė Miglinienė
Archyvų direktorė
Jonas Tamulaitis
Budrio fotoarchyvo direktorius
Petras Petrutis
Ryšiai su visuomene
Loreta Venslauskienė
Muzikologijos archyvo atstovė
Vytas Beleška
Muzikologijos archyvo bendradarbis
Danutė Petrulytė
Redaktorė
Algis Janušas
Meno archyvo direktorius
dr. Enata Skrupskelytė
Pasaulio lietuvių archyvo bendradarbis

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais: redakcija@draugas.org dalia.cidzikaite@gmail.com

ALT'O MINĖJIMAS ČIKAGOJE

Visuomet su įdomumu perskaitau straipsnius apie Čikagos lietuvių veiklą, nes ten esu praleidęs savo jaunystę. Taip buvo ir su ALT'o straipsniu „Iševija gyva" („Draugas" 2010 m. vasario 27 d.).

Reikia pagirti Nepriklausomybės šventės rengėjus, kad jie pakvietė studentus vesti minėjimą. Noriu atkreipti dėmesį, kad nors pavadinimas skelbia – „akivaizdus kartų junginys", deja, pažvelgus į nuotraukas, vaizdas kitoks: atrodo, visi dalyviai – pensininkai. Čia nenoriu kritikuoti

prof. Stasio Goštauto, kurio straipsniai man yra vieni iš įdomiausių „Drauge", galvoju, jo kalba buvo sutikta su entuziazmu. Ir kultūrinė dalis turėjo patraukti daugiau jaunesnių dalyvių. Manau, kad jaunimas neateina, nes minėjimai būna per ilgi, o oficiali dalis neįdomi. Gaila, kad straipsnyje nepaminėtas nė vienas amerikietis pareigūnas, tiktai perskaitytas Kongreso nario laiškas.

Zigmas Viskanta
Los Angeles, CA

Justinas Marcinkevičius švenčia garbingą sukaktį

J. Marcinkevičius švenčia 80 metų sukaktį. **ELTOS** nuotr.

Vilnius, kovo 10 d. (ELTA) – Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė sveikindama poetą Justiną Marcinkevičių 80-mečio proga palinkėjo jam „savo brandžia kūryba toliau tvirtinti Lietuvos dvasią”.

Anot jos, poeto kūryba jau seniai virto liaudies dainomis, tuo patvirtindama, kad poetas į tautą prabyla žodžiais, kurie glūdi mummyse, o jo gyvenimo principai, pagrįsti pareiga, kantrybe, pakantumu, lietuviškumu

ir išreikšti poeto kūrinuose, mus visus skatina sutarti, mylėti ir būti geresniais.

J. Marcinkevičiaus kūryba 2001 m. apdovanota Nacionaline kultūros ir meno premija, du kartus – Lietuvos valstybine premija, poeto visuomeninė veikla 1994 m. įvertinta Santarvės premija. 2008 m. menininkui įteikta Nacionalinė kultūros pažangos premija.

Poetas yra Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino I ir III laipsnio bei Vytauto Didžiojo ordinų kavalerius.

Vienas garsiausių lietuvių poetų, dramaturgas, prozininkas, vertėjas J. Marcinkevičius gimė 1930 m. kovo 10 d. Vazatkiemyje, Prienų rajone, baigė Vilniaus universitetą, dirbo žurnalų „Genys” ir „Pergalė” (dabar „Metai”) redakcijose, Rašytojų sąjungoje. Nuo 1955 m. išleido daug eilėraščių rinkinių, kaskart tapdavusių literatūrinio gyvenimo įvykiu, parašė dramatinę trilogiją „Mindaugas”, „Katedra” ir „Mažvydas”, sovietmečiu tapusią lietuvių tautos dvasios kėlimo simboliu. J. Marcinkevičiaus kūriniai išversti į daugelį pasaulio kalbų.

Pagrindinė poeto tema – Lietuva, jos istorija ir dabartis, gamta ir kultūra, žmogus tėvynėje ir pasaulyje, jo egzistencinė problematika: laimė, pareiga, kančia, baimė, ištikimybė, dorą, gerumas.

Dienos šviesą išvydo pirmasis Lietuvos sporto enciklopedijos tomas

Vilnius, kovo 3 d. (ELTA) – Vilniuje, Kūno kultūros ir sporto departamente, pristatytas pagaliau dienos šviesą išvydęs pirmasis Lietuvos sporto enciklopedijos (LSE) tomas.

Tai pirmasis plačiam skaitytojų ratui skirtas mokslinis informacinis leidinys apie Lietuvos sportą, apimantis kūno kultūros, sporto mokslo ir praktikos žinių visumą.

„Reikšminga, kad valstybingumo atkūrimo išvakarėse sporto judėjimas įteikė vieną iš reikšmingiausių dovanų. Be istorinės atminties nėra ateities, – teigė Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus. – Lietuvos sporto gyvenimas bangavo, kaip ir valstybės gyvenimas. Galėčiau išskirti tris sporto gyvenimo laikotarpius. Pirmasis – nuo 1918 m. iki pirmosios Lietuvos tautinės olimpiados 1938 m. Tai buvo lūžis, sporto įtvirtinimo gyvenime laikotarpis, suteikiant sportui daugiau galimybių. Antrasis laikotarpis – 50 okupacijos metų. Apie jį negaliu kalbėti ‘iš vidaus’, tačiau tai buvo pavienių Lietuvos sportininkų sužibėjimo laikotarpis. Ta santvarka su-

teikė sportininkams galimybes tobulėti, tačiau pagrindinis sportininkų variklis buvo tautinis aspektas. Trečiasis laikotarpis – po Nepriklausomybės atkūrimo. Turime sportinę organizaciją, sporto įžymių, stiprų olimpinį judėjimą, stovime ant tvirtų pamatų.”

Pirmasis Lietuvos sporto enciklopedijos tomas, kurį sudaro 724 puslapiai, apima A–K raides. Leidinį sudaro 360 bendrųjų straipsnių, 1,566 biografijos ir apie 800 iliustracijų.

Sukurta ir speciali elektroninė duomenų bazė, kurioje atsispindi visi straipsnių rengimo darbai. Vardyne jau įtrauktos 3,393 pavardės ir gautos 2,089 biografijos.

Rengiant pirmąjį enciklopedijos tomą, 2008 m. buvo sukurta internetinė enciklopedija (www.lse.lt), kur visi parengti straipsniai iš karto pateikiami visuomenei, jie gali būti patikslinami ir papildomi. Internetinėje enciklopedijoje jau paskelbta daugiau kaip 1,700 biografinių ir daugiau kaip 300 bendrųjų straipsnių.

Estija kviečia nekliudyti „Nord Stream” projektui

Talinas, kovo 10 d. (BNS) – Estijos prezidentas Toomas Hendrik Ilves kviečia Baltijos šalis ir Lenkiją nekliudyti dujotiekio projekto „Nord Stream” įgyvendinimui.

Kalbėdamas Baltijos jūros strategijos konferencijoje, T. H. Ilves sakė, jog Baltijos šalių, Lenkijos ir kitų šalių neigiamas požiūris į šį projektą gali būti paaiškintas politiniais nesutarimais, kuriuos sukėlė daugybė su šiuo projektu susijusių paslapčių ir

aukštas korupcijos lygis.

„Žinoma, visa tai buvo atlikta netinkamai, tačiau tai įvyko prieš ketverius metus. Šiandien privalome galvoti apie ateitį. Neturėtume stabdyti proceso, kuris jau prasidėjo”, – sakė Estijos prezidentas..

Tačiau T. H. Ilves sutinka su daugeliu specialistų, teigiančių, jog dujotiekio statyba gali pakenkti Baltijos regiono aplinkai.

Lietuvoje pristatoma žinomų išeivijos dailininkų kūryba

Parodoje rodomas neseniai Lietuvai dovanotas Adomo Varno paveikslas „Mindaugo karūnavimas”. **ELTOS** nuotr.

Vilnius, kovo 10 d. (BNS) – Nepriklausomybės atkūrimo 20-mečio proga Lietuvai išeiviai padovanojo žinomų originalių išeivijos dailininkų kūrinių, kurių dauguma Lietuvoje pristatoma pirmą kartą.

Vilniaus Radvilų rūmuose atidarytoje parodoje „Dovana nepriklausomai Lietuvai” pristatoma apie 200 kūrinių, tarp jų – istoriškai reikšminga Adomo Varno drobė „Mindaugo karūnavimas”, Stasio Ušinsko pano „Lietuvos mokykla”, Jono Šileikos „Žemaitės portretas”.

Parodoje taip pat pristatomi kitų iškilių ir originalių Jungtinėse Amerikos Valstijose, Vokietijoje ir kituose kraštuose kūrusių lietuvių kilmės menininkų darbai.

Tarp jų – grafiko Viktoro Petravičiaus, jo mokinės Magdalenos B. Stankūnės kūriniai, akvarelinės Danutės Emilijos Šurkutės-Nitecki peizažų ir gėlių studijos, kurias parodos kuratorė Julija Mušinskienė pavadinusi „techniškai tobulomis akvarelėmis”, sesers Mercedes (Marijos Micevičiūtės) tapyba, Vandos Aleknienės ekspresionistinės abstrakcijos, Petro Aleksos dažyto medžio skulptūros ir kitų menininkų darbai.

Lietuvos gyventojams taip pat pristatoma didelė dalis Freiburg meno mokyklos auklėtinio, tapytojo, filosofo Juozo Mielio simbolistinės ir siurrealistinės kūrybos, kurią pats autorius vadina „idėjų tapymu”, kito California valstijoje gyvenančio „frei-

burgiečio” – Jurgio Šapkaus – tapybos darbai bei pirmą kartą pristatomos jo skulptūros.

Beje, šis menininkas ketina apsilankyti Lietuvoje dar veikiant parodai „Dovana nepriklausomai Lietuvai”. Paroda veiks iki gegužės pabaigos.

Dar vienas parodos reiškinyss – Lietuvos dailėje išskirtinai novatoriška postmodernistinė Elenos Urbaitės kūryba. New York mieste gyvenusi menininkė siekė sujungti tapybą, skulptūrą ir architektūrą, jungė konstruktyvizmo, abstraktaus ekspresionizmo, šviesos meno ir minimalizmo sroves.

Anot menotyrininkės Laimos Bialopetravičienės, ši paroda neatspindi visos lietuvių išeivijos dailės paletės – joje nėra tokių meistrų kaip, pavyzdžiui, bene labiausiai užsienyje vertinamo lietuvių menininko Vytauto Kasiulio. Paroda sudaryta iš daugiausia anksčiau Lietuvoje nerodytų kūrinių. Tačiau pastarieji atspindi išeivijos dailę nuo realizmo, postimpresionizmo iki siurrealizmo, ekspresionizmo ir abstrakcijos.

Anot Dailės muziejaus, pristatomos vertingos kolekcijos Lietuvai pastaraisiais metais perduotos daugiausia pasiūlius patiems kūrėjams, taip pat tai yra dailininkų artimųjų ir visos išeivijos dovanos.

Prieš dešimtmetį, minint 10-ąsias Nepriklausomybės atkūrimo metines, taip pat buvo surengta išeivių paroda „Sugrįžusi išeivijos dailė”.

V. Šalkauskas Lietuvai atstovaus Brazilijoje ir Urugvajuje

Vilnius, kovo 10 d. (Lietuviams.com) – Vyriausybė siūlo prezidentei Lietuvos diplomatinės įstaigos vadovą Argentinoje Vaclovą Šalkauską taip pat skirti ambasadoriumi Brazilijai bei Urugvajui.

V. Šalkauskas taps pirmuoju po Nepriklausomybės atkūrimo Lietuvos ambasadoriumi Urugvajui ir antruoju ambasadoriumi Brazilijai.

Lietuva diplomatinis santykius su Brazilija atkūrė 1991 m. lapkričio 5 d., su Lietuvos aneksijos niekada nepripažinusių Urugvajumi – 1993 m. kovo 8 d.

Brazilijoje yra viena didžiausių lietuvių kilmės asmenų diasporų užsienyje – jai priskiriama daugiau kaip 200,000 žmonių. Urugvajaus Lietuviai Bendruomenė yra mažesnė, tačiau aktyvi ir siekianti glaudesnių ryšių su Lietuva. Tikimasi, kad ambasadoriaus paskyrimas padės plėsti Lietuvos ir šių šalių ekonominius bei kultūrinius ryšius.

Lietuviams.com nuotr.

Ambasadoje Buenos Airėse, kuri yra vienintelė Lietuvos diplomatinė įstaiga Pietų Amerikos žemyne, V. Šalkauskas dirba nuo 2009 m. sausio 8 d.

Pasaulio naujienos

J. Tymošenko išrinkta Ukrainos opozicijos vadove

Buvusi vyriausybės vadovė vadovaus „jungtinei demokratinei opozicijai“. **SCANPIX** nuotr.

Kijevas, kovo 9 d. (ELTA) – V. Janukovyč šalininkai, pavienių deputatų iš kitų frakcijų padedami, atleido pralaimėjusios rinkimus Julija Tymošenko vyriausybę ir artimiausiu laiku sudarys naują daugumą parlamente. Kelios Ukrainos partijos ir judėjimai Julija Tymošenko išrinko opozicijos vadove. Kaip sakoma vadinamojo liaudies patriotinių jėgų susirinkimo nutarime, buvusi vyriausybės vadovė vadovaus „jungtinei demokratinei opozicijai“.

Be partijos „Tėvynė“, kuri yra Julija Tymošenko bloko pagrindas Ukrainos parlamente, „jungtinei opozicijai“ priklauso partijos, kurios pastaruoju metu nedarė didelės įtakos padėčiai Ukrainoje.

J. Tymošenko šalininkai prie opozicijos kviečia prisijungti ir kitus dabartinės valdžios priešininkus. Ukrainos opozicija reikalauja neleisti Ukrainai prisijungti prie tarptautinių organizacijų, kurios prieštarau-

ja europiniams šalies siekiams, išsaugoti energetinį saugumą ir dujų perdavimo sistemą valstybės nuosavybėje, o taip pat ginti ukrainiečių kalbos kaip vienintelės valstybės kalbos statusą.

Tuo tarpu Ukrainos prezidentas Viktor Janukovyč mano, kad partijos „Stiprioji Ukraina“ vadovas Serhij Tihipka yra labiausiai priimtina kandidatūra į vicepremjero pareigas naujoje Ukrainos vyriausybėje.

„S. Tihipka nepriklauso nė vienai parlamento partijai. Jį parėmė didelė Ukrainos liaudies dalis, tuo pritaridama pertvarkoms. Tihipka – gera kandidatūra vadovauti ekonominiam blokui“, – pakomentavo V. Janukovyč susitikimą su S. Tihipka. Kaip praneša agentūra „Interfax“, šiame susitikime S. Tihipka sutiko dirbti naujoje vyriausybėje. Politikos žinovai pranašauja premjero vietą naujojo prezidento ilgamečiam bendražygiui Mykola Azarov.

C. Ashton nubrėžė ES diplomatijos gaires

Bruselis, kovo 10 d. (ELTA) – Vyriausioji Europos Sąjungos (ES) įgaliojimų užsienio politikai ir saugumui Catherine Ashton pareiškė, kad Europa dabar „turi kartą per šimtmetį“ pasitaikančią galimybę sukurti

C. Ashton pavyzdžiu ateities veiksmams įvardijo ES sėkmę sprendžiant pokarinius nesutarimus Vakarų Balkanuose. **SCANPIX** nuotr.

naują tvirtą diplomatinę tarnybą, praneša BBC.

Kreipdamasi į kolegas Europos Parlamente C. Ashton pavyzdžiu ateities veiksmams įvardijo ES sėkmę sprendžiant pokarinius nesutarimus Vakarų Balkanuose. Diplomatinės teigimu, Vakarų Balkanuose kaip niekur kitur ES negali leisti sau suklysti.

Šiuo metu europarlamentarai svarsto naujos Europos išorės veiksmų tarnybos struktūrą. Tarnyba šiuo metu yra pagrindinė ES tarnybų, kurios nenorėtų jai atsiradus prarasti įtakos, diskusijų tema.

Anot specialistų, C. Ashton sulaukia kritikos kaip per mažai patirties tokiame darbe turinti diplomatė, todėl jai labai svarbu europarlamentarams įrodyti sugebėjimą įgyvendinti tokius sudėtingus projektus kaip naujos tarnybos kūrimas.

Aršiausias mūšis dėl naujos tarnybos laukia su ES vykdomosios valdžios šaka – Europos Komisija, neketinančia atsakyti galių, kurias ES valstybės narės nori perduoti naujai Užsienio reikalų tarnybai.

EUROPA

DUBLINAS

Airijos policija suėmė 7 musulmonus, kurie įtariamai rengė sąmokslą nužudyti švedų karikatūristą, sukūrusį pranašo Mohammed karikatūrą, kurioje islamo pranašas vaizduojamas su šuns kūnu. 4 vyrai ir 3 moterys buvo suimti per tarptautinę operaciją Airijos pietuose esančiuose Korko ir Voterfordo miestuose. Operacijoje dalyvavo Jungtinių Valstijų ir daugelio Europos šalių teisėsaugos tarnybos.

MADRIDAS

Prieš metus Vakarų Afrikoje pagrobta ispanė išlaisvinta, pranešė Ispanijos vyriausybė. Taip pat gauta nepatvirtintų pranešimų, kad paleista ir kita įkaitė italė, kurią buvo pagrobusi ta pati kovotojų grupuotė. Ispanė Alicia Gamez ir italė Philomene Kaboure buvo pagrobtos pernai. Jas pagrobė kovotojų organizacija „al-Qaeda in the Islamic Maghreb“. Moterys buvo pagrobtos Mauritanijoje, tačiau laikomos Malyje.

RUSIJA

MASKVA

Dujotiekio „Nord Stream“ tiesimas bus visiškai baigtas 2011 m. pabaigoje, pareiškė Rusijos ministras pirmininkas Vladimir Putin susitikęs su Švedijos ministru pirmininku Fredrik Reinfeldt. Rusijos vyriausybės vadovas pareiškė padėką Švedijos vyriausybei, apsisprendusiai dėl „Nord Stream“ projekto. Jis pirminė, jog šiam projektui suteiktas „vieno iš svarbiausių infrastruktūros projektų Europoje vardas“. „Papildomus energetinius išteklius per šią sistemą gaus Vokietija, Danija, Prancūzija, Didžioji Britanija“, – sakė Rusijos premjeras.

Kremliuje kartu su Švedijos vyriausybės vadovu Fredrik Reinfeldt surengtoje spaudos konferencijoje Rusijos prezidentas kritikavo Stokholmą už tai, kad jis suteikia prieglobstį Kaukazo „banditams“, praneša BBC. Švedijos vadovybė ne kartą kritikavo Maskvą už žmogaus teisių pažeidėjimus Čečėnijoje. Tuo tarpu

AZIJA

DHARAMSALA

Tremtyje gyvenantis Tibeto dvasinis vadovas minint 51-ąsias nepavykusio tibetiečių sukilimo prieš Kinijos valdžią metines apkaltino Bejing siekiu „sunaikinti budizmą“. Griežti Dalai Lamos komentarai veikiausiai skirti parodyti jo nusivylimą bevaisėmis pastangomis susitariti su Kinija. Tačiau jis pabrėžė, jog neketina pasitraukti iš derybų. Bejing smerkia Dalai Lamos politiką ir vadina jį separatistu, siekiančiu Tibeto, kurį Kinija laiko neatsiejama savo dalimi, nepriklausomybės.

JAV

WASHINGTON, DC

Naujame JAV siūlyme dėl raketų gynybos sistemos Europoje įtraukta galimybė naudoti Rusijos radarų sistemas, pareiškė vyriausiasis NATO kariuomenės pareigūnas. Vyriausiasis Jungtinių pajėgų Europoje vadas admirolas James G. Stavrid JAV Senato ginkluotųjų pajėgų komitetui antradienį teigė, kad jis pritaria minčiai bendradarbiauti su Rusija, siekiant atremti bendras galimas raketų išpuolių grėsmes.

ARTIMIEJI RYTAI

JERUZALĖ

Izraelis paskelbė, jog patvirtintas leidimas rytų Jeruzalėje žydu naujakuriams pastatyti 1,600 namų. Šis sprendimas neabejotinai įniršins palestiniečius, kurie nausėdijų plėtrą laiko pagrindine kliūtimi taikos deryboms. Šis pranešimas nuaidėjo to metu, kai Izraelyje lankosi JAV viceprezidentas Joe Biden, kuris mėgina vėl išjudinti įstrigusias taikos derybas.

KABULAS

Irano prezidentas Mahmoud Ahmadinejad apkaltino Jungtines Valsitijas žaidžiant „dvigubą žaidimą“ Afganistano atžvilgiu po to, kai JAV metė tokį patį kaltinimą Teheranui, pranešė BBC. M. Ahmadinejad per susitikimą su Afganistano prezidentu Hamid Karzai teigė, kad JAV „sukūrė teroristus, o dabar teigia, kad su jais kariauja“.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight 	Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.
Auto Export 	Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.
Small Packages 	Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.
	Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
	Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Šeimininkės patarimai

Paruošė **Nijolė Nausėdienė**
El.paštas: nausediene@aol.com

PASIŠILDYKIME IŠ VIDAUS

Daug straipsnių parašiau moterims. Ši kartą nutariau parašyti vyrams, tokiems, kurie gerbia moteris ir netveria noru joms patarnauti.

Žiemos metu, o ypač esant tokiai ilgai, kaip šiemet, nieko nėra maloniau, kaip prisėsti prie romantiško židinio su skaniu, šiltu gėrimu ir minitimis nuskrieti į jaunystės dienas. Na, ir kas, kad praūžė Nauji metai, praėjo nuotaikinga ir šiek tiek lengvabūdiška Valentino diena, buvo atšvęsta Nepriklausomybės šventė, linksmos liaudiškosios Užgavėnės, netrukus švęsime šv. Velykas. Norint praleisti jaukų, šiltą vakarą savo namuose, nebūtina skaičiuoti tų švenčių. Džiaukimės kiekviena nauja diena, kurią Dievas mums davė, tai ir bus šventė.

Šilti gėrimai su laipsniais

Iš gausaus karštųjų alkoholinių gėrimų, žinomų europiečiams, pasirinkimo bene pats paprasčiausias ir lengviausias paruošiamas yra grogas. Pagaminti jį taip pat lengva, kaip, pavyzdžiui, airiška kava (kava su viskiu ir grietinėle), tačiau, skirtingai nei kai kurios kavos su alkoholiu variacijos, grogas yra ne „naminis“, o „gatvinis“ gėrimas.

Toks jis buvo nuo pat atsiradimo XVIII a. Didžiosios Britanijos karališkame laivyne. Čia jūrininkams kiekvieną dieną, kaip privalomo maitinimosi dalis, buvo duodama pusė pintos (puodelio) 55 laipsnių stiprumo romo porcija. Labai nusipelnę jūrininkai gaudavo dar ir „premiją“ – papildomą romo dozę. Toks alkoholio vartojimas laive labai nepatiko naujam laivyno vadui admirolui Edward Vernon, pramintam „Senuoju grogu“ (Old Grog) dėl įpročio visur ir visada vilkėti neperšlampamą apsiaustą „grogre“. Taigi, admirolas liepė skiesti romą vandeniu. Naujasis gėrimas tuoj pat buvo pakrikštytas „grogu“ – „malonumą“ atėmusio vado garbei. Beje, E. Vernon vargu ar galvojo apie taupumą – jam labiau rūpėjo patys jūreiviai ir jų darbas laive, mat labai daug jūreivių tiesiog pasigerdavo.

Taigi, grogas yra gėrimas, gaminamas iš romo, citrinų sulčių, cukraus ir karšto vandens. Romą galima pakeisti konjaku arba viskiu. Grogas gaminamas laikantis griežtų proporcijų, turinčių senas tradicijas: alkoholio santykis su vandeniu turi būti visada vienodas – 1:4. Ši taisyklė sugalvota dar E. Vernon laikais – jūreiviams buvo išdavinėjamas būtent tokios proporcijos vandeniu skiestas romas.

Dabar vietoj vandens naudojama karšta arbata. Į puodelį karštos stiprios arbatos pilama romo, viskio arba konjako. Atskirai patiekiamas citrinos griežinėlis su cukraus pūdra. Galima pridėti ir medaus, balzamo, sulčių, tik alkoholio bendros proporcijos nekeičiamos. Grogas patiekiamas storo stiklo pašildytose stiklinėse arba puodukuose su šaukšteliu.

Liepsnojantis karštas vynas

Turbūt pats populiariausias karštasis alkoholinis gėrimas – glintveinas. Šis pavadinimas kilęs iš vokiečių kalbos „gluhende wein“ – degantis, liepsnojantis vynas. Mes dažniausiai jį vadiname tiesiog karštuoju vynu. Dažnai Kalėdų gėrimu tituluojamas karštvynis, ko gero, yra senesnis už pačias Kalėdas. Pirmosios legendos apie karštąjį vyną bei pirmieji šio gėrimo receptai atsirado dar Antikos laikais. Romos kulinaras Apicijus, gyvenęs Pirmame amžiuje ir visus savo turtus išleidęs kulinariniams malonumams, savo knygoje „Apie kulinarijos meną“ aiškino gurmanams karštojo vyno gėrimo gamini- mo subtilybes. Apicijus siūlė į kaitinamą vyną dėti kmynų, gvazdikėlių, cinamono, kalendros, laurų lapų.

Savo kelią karštojo vyno gamybos tradiciją tęsė Europoje. Jau XVII a. daugumos Europos šalių gyventojai mokėjo šildyti truputį praskiestą vyną, pridėdami vaisių ir prieskonių. Šį gėrimą itin pamėgo skandinavai, vokiečiai ir austrai.

Kaip teisingai paruošti karštąjį vyną? Pirmiausia netikėkite tais, kurie tikina, jog vyno kokybė čia nesvarbi. Idealiausiai karštvyniui gaminti tinka sausas arba pusiau sausas raudonasis (rečiau baltasis) vynas. Į jį dedama cukraus arba medaus bei visa puokštė mėgstamų prieskonių. Eksperimentuoti ir improvizuoti galima, kiek tik leidžia vaizduotė, pasirenkant norimą stiprumą, saldumą bei įvairiausius prieskonių derinius. Ruošiant glintveiną patariama pirmiausia apie 5 minutes pavirinti vandenį su prieskoniais – taip geriausiai atsiskleis prieskonių aromatas. Tada pilamas vynas. Vienam litrui (4 puodeliams) vyno reikia daugiau kaip pusės puodelio vandens ir pusės puodelio cukraus arba medaus. Tinkamiausi prieskoniai: gvazdikėliai, cinamonas, kardamonas, muskatai, kalendra, imbieras, laurų lapeliai, kvapieji pipirai, vanilė ir pan. Be to, karštvyniui pagardinti tinka citrinos ar apelsino žievelė, įvairiausios uogos, vaisiai ir riešutai. Prieskoniai vartojami nemalti, kad gėrimas nesusidrumstų. Sudėjus visas sudedamąsias dalis vynas kaitinamas ant nedidelės ugnies. Svarbiausia – neperkaitinti. Paruoštas vynas perkošiamas ir supilamas į specialias taures.

Kai kas tikina, jog į karštąjį vyną tiesiog būtina įpilti šlakelį romo arba konjako: juk pats pavadinimas „gluhende wein“ (liepsnojantis vynas) pasako, jog kažkas degančio tame vyne turėtų būti. Tad jei pilsite stipresnio alkoholio, supilkite jį į jau paruoštą karštą vyną.

Aristokratinis gėrimas – punšas

Skirtingai nei glitveinas, kuris geriamas snieguotuose Alpių kaime- liuose ir yra plačiai paplitęs kalnų sli-

dinėtojų vietovėse, ar grogas, kuriuo buvo „pumpuojami“ jūreiviai, punšas tiekiamas per priėmimus, šventinius vakarus. Ne veltui jis kartais pavadinamas „senuoju aristokratu“. Be to, jis siūlomas vieno arba prie neriebių desertų. Suprantama, kad priėmimuose ir puotose nėra taip šalta, kaip kalnuose ar jūroje, todėl punšo gaminimo tradicijos irgi šiek tiek skiriasi. Punšai gali būti alkoholiniai ir nealkoholiniai, geriama ir karšti, ir šalti. Punšo tėvynėje Didžiojoje Britanijoje dažniausiai geriamas karštas punšas.

Pagrindinė punšo gaminimo taisyklė – niekada nepilti karšto vandens tiesiai į romą ar konjaką, nes dings visas aromatas ir liks tik „laipsniai“. Pirmiausia karštame (ne verdančiame) vandenyje reikia ištirpinti cukrų ir tik tada pilti romo. Vynas pilamas taip pat pašildytas. Punšas paprastai patiekiamas aukštuose stikliniuose arba arbatos puodeliuose labai karštas. Jeigu į gėrimą dedama vaisių arba riešutų, reikėtų padėti ir šaukštelį. O nealkoholinių punšų pagrindas paprastai būna arbata arba pienas. Jiems tinka įvairūs sirupai, prieskoniai, kiaušiniai ir t. t.

Dabartinis punšas – visiška improvizacija, nors derėtų išlaikyti svarbiausią senąją jo ypatybę: punšą turi sudaryti 5 sudedamosios dalys. Sakoma, jog iš čia kilęs ir punšo pavadinimas, nes sanskrito kalboje „panca“ (pantsha) reikia „penki“.

Grogas su medumi

Reikės: 1 puodelio romo, 2 šaukštų medaus, 1 gabaliuko cinamono žievės, vienos citrinos sulčių, 2 gvazdikėlių, 4 puodukų karšto vandens.

Medų ištirpinkite puodelyje romo ir supilkite citrinos sultis. Cinamono žievę ir gvazdikėlius užplikykite verdančiu vandeniu ir palaikę 3–4 minutes supilkite į romą. Grogą patiekite karšto storo stiklo pašildytose stiklinėse su šaukšteliu.

Karštvynis (glintveinis) „Klasika“

Reikės: vieno butelio raudonojo sauso vyno (750 ml), 3/4 puodelio vandens, 3/4 puodelio cukraus, 1 cinamono lazdelės, 1 apelsino, 10–12 gvazdikėlių.

Vandenį supilkite į puodą, suberkite cukrų, įdėkite cinamono lazdelę ir užkaitinkite nuolat maišydami. Tada išpauskite apelsino sultis ir įmeskite gvazdikėlių prismaigstytas apelsinų žievelės. Kartais pamaišydami kaitinkite 25 minutes. Kai verdamas skystis taps klampiu sirupu, supilkite vyną ir toliau kaitinkite (jokiu būdu neužvirkite), uždenę puodo dangtį. Iš įkaitusio vyno iš karto išimkite žievelę su gvazdikėliais, kad ji neapkartintų vyno. Pateikite pašildytuose stikliniuose puodeliuose.

Karštvynis su romu

Reikės: pusės puodelio vandens, vieno butelio raudonojo sauso vyno, 3 cinamono lazdelių, 5 gvazdikėlių, plonai nupjautos geltonos citrinos žievelės, vieno obuolio, pusės puodelio cukraus (pagal skonį), 0,5 puodelio romo.

Vandenį supilkite į puodą, sudėkite prieskonius, gabalėliais supjaustytą obuolį ir 5 min. kaitinkite ant mažos ugnies. Tada supilkite vyną ir dar 5–7 min. kaitinkite (neužvirkite). Tada nukelkite nuo ugnies, supilkite romą, išmaišykite ir patiekite stikliniuose puodeliuose, įdėję po cinamono lazdelę.

Prancūzų karštvynis su brendžiu

Reikės: vieno butelio raudono arba balto sauso vyno, pusės puodelio brendžio, 0,5 puodelio cukraus, 1 cinamono lazdelės, 1 citrinos, 12 gvazdikėlių.

Į didelį puodą supilkite vyną. Nuplautą ir nuplikytą citriną prismaigstykite gvazdikėlių ir įdėkite į vyną. Suberkite cukrų ir į kelias dalis susmulkintą cinamono lazdelę. Vyną uždengtame puode kaitinkite apie 10 min. Ant silpnos ugnies (neužvirkite). Nukėlę puodą nuo ugnies supilkite brendį ir uždenę palaikykite apie 5 min. Išimkite citriną su gvazdikėliais ir cinamoną. Vėl truputėlį pakaitinkite stebėdami, kad neužvirtų. Patiekite su imbieriniais sausainiais.

Skandinaviškas glogas (glogg) (skandinaviškai)

Reikės: vieno butelio raudonojo sauso vyno, 4 šaukštų degtinės, 1 cinamono lazdelės, 6 gvazdikėlių, 1/2 šaukšto susmulkinto imbiero, 0,5 puodelio cukraus (pagal skonį), 2 oz. razinų ir migdolų.

Į puodą maišydami supilkite vyną ir degtinę. Suberkite į kelias dalis susmulkintą cinamono lazdelę, gvazdikėlius, imbierą, cukrų ir pamažu maišydami kaitinkite, kol cukrus ištirps. Nukėlę puodą nuo ugnies palaikykite uždengtą mažiausiai 30 min. Po to vėl pašildykite ir patiekite pašildytuose puodeliuose su šaukšteliu razinoms ir migdolams ištraukti.

Prancūziškas punšas

Reikės: 4 puodelių stiprios arbatos, pusės puodelio gabalinio cukraus, 1 sv. obuolių, 1/2 ananaso, 1/2 žaliosios citrinos (lime), 1/2 cinamono lazdelės, 2 gvazdikėlių, 3 kalendros grūdėlių, 3 kvapiųjų pimento sėklų, puodelio grietinėlės, pusės puodelio kalvadoso, rudojo gabalinio cukraus punšui papuošti.

Stiprią arbatą supilkite į puodą ir suberkite cukrų. Vaisius nulupkite ir supjaustę plonais griežinėliais sudėkite į arbatą. Suberkite prieskonius ir 5 min. kaitinkite ant silpnos ugnies. Nukelkite puodą nuo ugnies ir supilkite kalvadosą. Tada viską perkoškite ir išpilstykite į stiklines. Ant viršaus uždėkite plaktos grietinėlės ir papuoškite sugrūstu gabaliniu cukrumi.

Vanilinis nealkoholinis punšas

Reikės: 2 puodelių stiprios arbatos, pusės puodelio vanilinio sirupo, pusės puodelio citrinų sulčių, 5 nedidelių citrinos žievelės gabaliukų, 5–7 gvazdikėlių.

Citrinos žievelės gabaliukus ir gvazdikėlius užplikite karšta arbata ir palaikykite 5–7 min. Tada perkoškite ir sumaišykite su sirupu bei citrinų sultimis.

Parengta pagal Rimą Marcinkevičienę

„PAGERBSIME... PO MIRTIES”

In memoriam Jonas Dunduras

DOC. DR. JONAS JASAITIS
Šiaulių universiteto Kaimo
plėtros tyrimų centro direktorius

Visada nelengva išgirsti, kad baigėsi iškilios asmenybės žemiškojo gyvenimo kelias. Vėl netikėtai užklumpa kaltės jausmas, kad gražūs įvertinimo žodžiai apie amžinybės išėjusius nebuvo pasakyti, kol jie dar buvo tarp mūsų. Vis atrodydavo, kad taip bus dar gana ilgai, kad suspėsiu, prieisiu ir pasakysiu šiltus nuoširdžius linkėjimus arba papasakosiu apie tai, ką jų graži veikla reiškia mums visiems. Pasidžiaugsiu darbštumu, interesų platumu, originaliu požiūriu į gyvenimą. Deja. Prieš daugiau kaip dešimtmetį „Dirvoje” rašiau: „Pagerbsime... po mirties.”

Rankraštį pavyko užbaigti

A. a. Jonas Dunduras buvo apdovanotas neeiliniais talentais: dėmesingo keliautojo, fotomenininko, renginių organizatoriaus. Daugelis šiais laikais atvykusiųjų sulaukėme Jono paramos, patarimų, labai vertingų žinių. Kelerius metus trukę susitikimai su a. a. Dunduru man suteikė daugybę naujos informacijos. Grįžęs iš JAV, dar kurį laiką bandžiau su juo susirašinėti ir skatinau jį surašyti savo kelionių išpūdžius bei turinigus pastebėjimus į knygą, kokios niekas kitas nebūtų galėjęs parašyti. Jis rašė, kad silpnėja regėjimas, tačiau knygą rašo, nors ši veikla atima daug jėgų ir laiko. Ačiū Dievui, kad jam pavyko užbaigti rankraštį.

Pirmasis susitikimas „Dirvoje”

Ryškiai prisimenu jo pirmąjį apsilankymą „Dirvos” redakcijoje. Jis užsuko šiltą vasaros popietę, apsilvilkęs gėlėtais marškiniais ir trumpikėmis („šortais”), įsispyręs į basutes. Atsinešė aplanką su nuotraukomis ir tarė: – Girdėjau, kad mėgsti fotografuoti. Aš irgi labai mėgstu. Pažiūrėk, gal kas pasirodys įdomu.

Į tą aplanką sudėtos nuotraukos apstulbino. Jose buvo Japonijos, Polinezijos, Tailando ir daugelio kitų egzotiškų, aišku, niekada mano nematytų šalių vaizdai. Paaiškėjo, kad svečias – nepaprastos biografijos žmogus: pilotas, keliautojas, fotomenininkas, naudingų iškasenų ieškotojas. Vėliau tos nuotraukos buvo rodomos parodoje, surengtoje parapijos salėje. Ne vieną tos parodos stendą esu nufotografavęs.

Pasivaikščiojimas po žaliuosius rūmus

Prikalbinau Joną pradėti rašyti „Dirvai”. Tokios medžiagos, kokią jis galėjo pateikti, verkiant reikėjo. Būtinai reikėjo skelbti ne tik apie karo audrose netekusių galimybės sugrįžti į tėvynę praeities išgyvenimus, bet ir apie jų šiandieninį gyvenimą. Kiekviename savaitraščio numeryje skaitytojas turėjo rasti kažką neįprasto, originalaus. Ir štai pasirodė Dunduro rašinių ciklas, kuris tęsėsi per kelias dešimtis numerių. „Pasivaikščiojimas po žaliuosius rūmus arba Orinoko avantiūra”. Žaliaisiais rūmais Jonas vadino žmogaus neliestą gamtą, o savo keliones į Amazonės intako Orinoko džiungles apibūdino kaip gana neįprastų nuotykių virtinę, kai bet kuris susitikimas su pirmąkart

aplinkoje gyvenančiais indėnais galėjo baigtis netgi tragiškai. Iš tikrųjų, ar kas nors iš mūsų pažįstamųjų išdrįstų panašiai keliauti ar bent pakartoti Jono keliones?

Jono kelionės – ne turistų pasivaikščiojimas

Jono tekstų redagavimas buvo gana sudėtingas. Kai skaitai apie visiškai nepažįstamus dalykus, gali daug ko paprasčiausiai neįsivaizduoti ar nesuprasti. Jonas buvo reiklus kiekvienam sakiniui ir siekė, kad jo mintis skaitytojui būtų perteikta kuo tiksliau. O tai nebuvo lengva, turint galvoje, kad buvo rašoma anaip tol ne apie turistams įprastiniuose lankstinukuose siūlomus malonius dalykus. Jonas visada pabrėždavo, kad jo kelionės neturėjo nieko bendro su turistų pasivaikščiojimais, lydint vadovui, su nakvynėmis patogiuose „Ramada Inn” ar „Holiday Inn” viešbučių kambariuose, maudymusi švarutėliuose baseinuose, maitinimusi restoranuose. Jis rašė apie keliones, kuriose tekdavo išsiversti su tuo, ką galėjai rasti gamtoje, ilgas valandas plaukiant nežinoma upe, braunantis per brūzgynus, kandžiojamam išalkusių vabzdžių. Iš bet kurio kampo keliautojas galėjo būti užpultas laukinių plėšrūnų arba jį galėjo pasiekti pirmąkart žmogaus gyvenseną iki šiol išlaikiusio indėno strėlė.

J. Dunduras kelionės Tailande ir Birmoje (Myanmar) metu.
Iš asmeninio doc. dr. Jono Jasaičio nuotr. albumo

Kelionių aprašymų autorius – ne kanibalas

Rengdamas spaudai Jono tekstus, neretai nepataikydavau parinkti autoriaus mintį prasmę išreišikiančią sąvoką. Tada jis kantriai aiškino kiekvieną netikslios frazės žodį, padėdavo ieškodavo subtilesnių posakių. Kuo toliau, tuo geriau mums sekėsi: ir Jonas rašė vis sklandžiau, ir aš pradėjau jį geriau suprasti. Tačiau kartais abu neišvengdavome nesupratimų su neatidžiais ar per daug kritiškai nusiteikusiaisiais skaitytojais.

Kartą išspausdinome nuotrauką, kurioje įamžinta, kaip indėnai ant laužo kepa sumedžiotas beždžionėles. Aišku, kad vaizdelis – ne iš malonijų, anaip tol nepanašus į spausdinamus nusaldintuose turistiniuose leidiniukuose. Išvydusi šią nuotrauką, pagyvenusi skaitytoja atsiuntė labai

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401, Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, MD
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500

piktą atsiliepimą. Ji apkaltino redaktorių neišprusimu, nesuvokimu, kas tinka, o kas netinka spaudai ir pareiškė maždaug taip: „Jeigu jam (t. y. rašinio autoriui) patinka maitintis, kaip kanibalui, tai jo reikalas, tačiau jokia kultūringa redakcija neturi teisės tokio nežmoniškai žiauraus elgesio propaguoti.” Skaitytoja, sukręsta nuotraukoje užfiksuoto vaiz-

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ANDREW J. YU, MD
ir partneriai
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, MD, S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

tyviai brautis į jų buitį ir bandyti ją drastiškai keisti. Jis rašė apie tragiškai susiklosčiusį likimą indėnų, suviliotų atvykti į miestą, apie labai skaudžias pasekmes veiklos, kai buvo nekreipiamas dėmesys į tradicinę šių žmonių gyvenseną ir netgi naikinamas jų etnografinis paveldas. Šiuose pasakojimuose išryškėdavo ypatingai nuoseklus Jono humanizmas ir pagarba žmogaus prigimčiai bei kultūriniam savitumui. Jis ne kartą pabrėždavo, kad iš šių, lyg ir primityviai atrodančių genčių gyvensenos mums derėtų ir pasimokyti, pavyzdžiui, atsikratyti grobuoniško vartotojiško požiūrio į gamtą ir žmogų.

Parašytos, bet spaudai neparengtos būsimos knygos

Po „Pasivaikščiojimų” ciklo sekė kiti Dunduro rašiniai: apie misionierių ir gydytoją Aleksandrą Ferdinandą Bendoraitį, įsteigusį Bolivijoje (Guajaramerine) polikliniką, motinos ir vaiko ligoninę, neturtingų vaikų mitybos centrą. Jonas pasakojo apie kažkurioje Karibų saloje netikėtai pamatytą užrašą „Vytautas” bei susitikimus su lietuviais, seniai negirdėjusiais lietuviško žodžio. Patriotizmą ir tautiškumą Jonas suvokė širdimi. Įprasminti nors dalį Dunduro atliktų darbų padėtų jo parašytos, bet nebesuspėtos parengti spaudai knygos išleidimas.

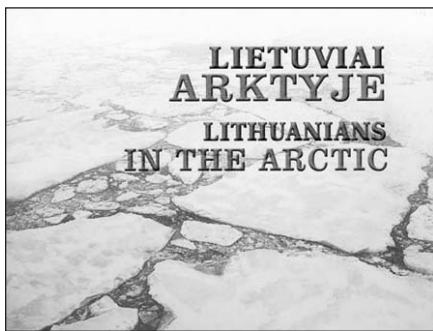
Post scriptum

Šiuo metu dirbdamas su universiteto studentais, besiruošiančiais įgyti ypatingai šiuolaikiškas ekonomisto, verslo administratoriaus ar valstybės tarnautojo profesijas, dėkoju likimui, leidusiam man pažinti lietuvių išeiviją, susipažinti su neįkainojamu jų indėliu į tautos kultūros lobyną. Dėstydamas „Sociologiją” ir „Strateginį valdymą” viešajame administravime” vos ne kiekvienoje pasikaitoje pateikiu pavyzdžius, sukauptus per tuos aštuonerius metus, praleistus tarp lietuvių už Atlanto. Ci tuoju Stasio Santvaro ir Balio Augino eiles, primenu apie Raimondos Mikatavagė knygoje išdėstytus patarimus, pasakoju apie lietuviškąjį „Kultūros darželį”, kuriame prie kunigaikštienės Birutės fontano stovi Kudirka ir Maironis,
Nukelta į 11 psl.

SUPRATAU, KAD LIETUVA – GRAŽIAUSIAS KRAŠTAS PASAULYJE

Šį kartą noriu skaitytojus supažindinti su **Rūta Šepetytė**, muzikų **Steve Vai**, **Desmond Childs**, **Eric Church** ir kt. vadybininke.

Tačiau skaitytojams noriu pristatyti Rūtą – mecenatę, kuri kartu su **Genovaite Vasaitiene** ir **Kaziu A. Vasaičiu** per **Tautos fondą** parėmė knygos „**Lietuviai Arktyje**“ (sudarė **Jonas Markauskas** ir **Jonas Rytis Puodžiūnas**. Piešinių autorius **Gintautas Martynaitis**, spausdino „**Naujasis lankas**“, Kaunas, 2008) leidimą. Ši knyga tai mūsų tautai tragiškų įvykių prisiminimas.

– **Rūta, esate lietuvė, kuri ne kalba lietuviškai. Tačiau savo internetiniame puslapyje rašote, kad Lietuva Jums – nuostabiausia šalis. Iš kur gimusiai Amerikoje merginai atėjo ši meilė?**

– Mano tėvelis gimė Kaune ir, kaip daugelis lietuvių, 1949 metais atvyko į Ameriką. Didelę dalį savo vaikystės praleidau pas savo senelius, kurie man įdiegė begalinę meilę Lietuvos kultūrai ir papročiams. Aš augau mylėdama viską, kas lietuviška. Suaugusi du kartus pabuvojau Lietuvoje ir supratau, kad tai tikrai pats gražiausias kraštas pasaulyje.

– **Studijavote ne tik Amerikoje, bet ir Europoje. Kodėl pasirinkote studijas Europoje?**

– Kolegijoje studijavau tarptautinius finansus. Studijuodama šiuos mokslus važinėju po Europą, kad galėčiau susipažinti su įvairių šalių ekonomika. Gyvenant skirtingose šalyse aš iš arčiau galėjau pažinti tų šalių ekonomiką ir geriau suprasti pasaulinę ekonominę padėtį. Tad studijų pasirinkimas Europoje buvo lyg ir natūralus dalykas.

– **Gyvenate Nashville, Tennessee. Tai muzikinės kultūros miestas. Ar todėl, kad gyvenate tokiame muzikiniame mieste, Jūsų darbas susijęs su muzika?**

– Muzikos srityje dirbu nuo 1990 metų. Prieš tai 13 metų gyvenau Los Angeles. Nashville pasirinkau todėl, kad iš vienos pusės čia vyrauja gana didelis muzikinis verslas, o iš kitos – gyvenimo tempas čia ramesnis, lėtesnis. Taigi muzika ir gyvenimas mane atvedė į šį miestą.

– **Jūs dirbate žinomų muzikantų vadybininke, organizuoja te jų koncertines keliones, be to,**

esate Mike Curb College ir Belmont University konsultantė, skaitote paskaitas daugelyje kolegijų, rašote straipsnius į spaudą ir netgi parašėte knygą. Kaip viską spėjate?

– Kartais pati sau užduodu šį klausimą. Aš turiu susidariusi planą ir stengiuosi kiek įmanoma viską daryti pagal jį. Tačiau, ką bedaryčiau, pirmiausia man yra šeima, darbas – antroje vietoje. Aš tikrai labai daug dirbu, tačiau dirbu tą darbą, kuris man labai patinka, o tai suteikia džiaugsmo. Juk ne visi gali dirbti savo mėgstamą darbą.

– **O kuri veikla Jums pati mėgstamiausia?**

– Rašymas. Neatsitraukdama galiu rašyti penkiolika valandų iš eilės.

– **Ar dirbdama su žymiais muzikantais nesijaučiate „nustumta į šoną“? Jie scenoje žinomi, o Jūs, įdėjusi tiek darbo, lyg ir liekate nuošalyje?**

– Visiškai ne. Artisto vadybininko darbas nėra scena. Tačiau aš savo darbą mėgstu. Jaučiuosi kaip pasakoje – niekas manęs nežino, nemato, o darbas padarytas.

– **Kada Jūs susidomėjote Sibiro tema? Gal galite trumpai papasakoti savo šeimos istoriją?**

– Mano senelis buvo Lietuvos kariuomenės pulkininkas, generolo Plechavičiaus pavaduotojas. 1940 metais į Lietuvą įžengus rusams, jo šeimai iškilo pavojus. Tada senelis, močiutė ir mano tėvelis pasitraukė į Vokietiją. Močiutė buvo vokiečių ir tas ją išgelbėjo – mano tėvelis ir močiutė apsigyveno pabėgėlių stovykloje Austrijoje, o senelis grįžo į Lietuvą palaikyti ryši su partizanais. Dėkui likimui, mano senelis liko gyvas ir po kurio laiko atvyko į tą pačią stovyklą, kurioje buvo močiutė su tėčiu.

Tačiau mano senelio tėvai buvo suimti ir išvežti į Irkutską bei Magadaną. Jie Sibiro kalėjimuose kalėjo daugiau nei 10 metų.

– **Savo parašytą knygą pavadinate „Between Shades of Gray“. Tai Jūsų šeimos istorija?**

– Iš dalies tai mano senelio šeimos istorija, kurie buvo ištremti į Sibirą. Bet iš tiesų šimtai tūkstančių lietuvių bei žmonių iš kitų Baltijos šalių buvo išvežti į Sibirą. Tad čia ne vienos šeimos istorija, čia istorija daugybės šeimų.

Kai aš savo amerikiečiams draugams pasakoju apie Baltijos šalių žmonių trėmimus į Sibirą, jie dažnai būna nustebę: „Rūta, kodėl aš niekada nieko apie tai negirdėjau?“

Todėl aš ir parašiau šią knygą. Aš noriu, kad pasaulis žinotų, kas atsitiko su Lietuvos, Latvijos Estijos žmonėmis. Noriu pasakyti, kad ne-

Gintauto Martynaičio iliustracija knygoje „Lietuviai Arktyje“.

paisant sunkiausių išmėginimų, gyvendami nežmoniškomis sąlygomis jie sugebėjo tikėti geresniu gyvenimu, neprarado žmogiškumo ir visą laiką tikėjo, kad ateis pergalės diena. Sibiro tremtyje gyvenę žmonės yra tikri didvyriai. Parašiau knygą norėdama, kad kuo daugiau žmonių sužinotų šias neįtikėtinas istorijas ir kad kuo daugiau sužinotų apie nuostabią šalį Lietuvą.

– **Esate viena knygos „Lithuanians in the Arctic“, išleistas Lietuvoje, rėmėjų. Kaip Jūs sužinojote apie šios knygos leidimą?**

– 2006 metais viešėdama Lietuvoje dalyvavau Vilniuje paminklo lietuviams, išvežtiems prie Laptevų jūros, atidaryme. Skulptoriaus Jono Jagėlos paminklas lapteviečių (brolija „Lapteviečiai“ įkurta 1992 m.) pastangomis pastatytas Vilniuje, priešais Genocido aukų muziejų, Aukų gatvėje. Atidarymo metu susipažinau su

keletu čia buvusių lapteviečių. Jų pasakotos trėmimo, gyvenimo Arktyje istorijos mane giliai sukrėtė. Nusprendžiau parašyti romaną apie šeimą, ištremtą prie Laptevų jūros.

Berašant tą knygą (jos debiutinis romanas „Between Shades of Gray“, numatomas išleisti leidyklos „Philomel/Penguin“ 2011 m. pavasarį – L. A.) mane pasiekė žinia apie SCBWI „Work in Progress“ finansinės paramos (Grant) paskyrimą. Gautą paramą nutariau perduoti lapteviečiams knygos „Lietuviai Arktyje“ išleidimui.

– **Ar tikėtės kada vėl apsilankyti Lietuvoje?**

– Taip, buvau joje 2005 ir 2006 metais ir tikiuosi pabuvoti ten dar kartą.

– **Ačiū už pokalbį. Linkiu sėkmės visuose Jūsų sumanymuose.**

Kalbino **Laima Apanavičienė**

Kristina G. Gražys, gyvenanti **Downers Grove, IL**, užsiprenumeravo „Draugą“ dar metams ir kartu paaukojo mūsų dienraščiui 50 dol. auką. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Irene Kuras Checchia, gyvenanti **Palos Hts, IL**, kartu su metinės prenumeratos mokesčiu atsiuntė dosnią 100 dol. auką, taip pat už loterijos bilietus 50 dol. auką. Labai ačiū, kad mus skaitote ir dosniai remiate.

Genie I. Juodikis, gyvenanti **Chicago Ridge, IL**, skaitys „Draugą“ dar vienerius metus. Skaitytoja dienraščio leidybai paremti paaukojo 50 dol. auką. Labai ačiū.

Bronė Kremeris, gyvenanti **Orland Park, IL**, pratęsė kasmetinę „Draugo“ prenumeratą ir prie mokesčio pridėjo 50 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame.

Lietuvių Opera praneša, kad asmenys ir organizacijos, norintys reklamuoti Franco Lehara operetės „**Linksmoji našlė**“ premjeros, įvyksiančios balandžio 25 d. 3 v. p. p. „**Olympic Theatre** (6134 W. Cermak Rd., Cicero, IL 60804), leidinyje, gali siųsti informaciją ir apmokėjimą adresu 8204 Gruener Ct., Palos Hills, IL 60465 arba internetu operalt@gmail.com. Vieno reklaminio puslapio kaina – \$120, pusės puslapio – \$60, ketvirčio puslapio – \$30. Smulkesnė informacija teikiama telefonu 630-242-1888.

Lietuvių Operos informacija

ST. PETERSBURG, FL

Minime Vasario 16–ąją

Atkelta iš 2 psl. Šmaikščiu anekdotiniu posakiu sužavėjo visus dalyvius. Turėdamas įgimtą pastabumą, ilgo bendravimo su tautiečiais patirtį ir logišką įžvalgą J. Gaila labai nuosekliai ir gyvenimiškai dėstė savo mintis. Įtikinančiais palyginimais jis bandė perteikti ir atskleisti dabartinės lietuvių kartos sudėtingą ir paradoksalų požiūrį į gyvenimą. Tai žmogus, kuris po daugelio priespaudos ir suvaržymų metų atgavęs laisvę dar ne iki galo, ne pilnai perprato tos laisvės teikiamas galimybes ir teises. Neišsiugdęs atsakomybės jausmo ir stokojęs savitvartos, jis trokšta to, kas jam šiuo metu dar sunkiai pasiekama, jis nesidžiaugia tuo, ką pasiekė ir ką turi, ir pasąmonėje jis dar ilgisi tų laikų, kuriuos su skaudžiu nepritekliu išgyveno. Jis skundžiasi viskuo ir, kaip daugeliui lietuvių būdinga, kaltina visus.

Juozas vienodai ne visai teigiamai vertina ir mūsų senąją kartą, gyvenančią šioje pusėje Atlanto. Mes matome Lietuvą ne tokia, kokios tikėjomės, iki galo neįvertindami to, kad metams bėgant viskas keičiasi ir ne visada į gerąją pusę. Turime atkreipti dėmesį, kad ir dabartinė Amerika nėra tokia, kokią mes ją radome tik atvykę į šį kraštą. Neįtikėtini pa-

sikeitimai. Mūsų jaunoji, čia gimusi karta samprotauja kitaip, jų vaikai, mūsų anūkai galvos ir veiks irgi kitaip. Tad turime suprasti vieni kitus, prisiimti atsakomybę už savo veiksmus ir padėti vieni kitiems lyginant nesutarimus.

Baigdamas savo puikią ir išsamią kalbą, Juozas priminė, kad turime didžiuotis savo nepriklausomybės signatarais. Nebūtų jų, nebūtų ir Lietuvos. Tai buvo tikras stebuklas, kai nualinta, pažeminta ir pražūčiai paženklinta tauta prisikėlė naujam gyvenimui 1918 metais. Galime taip pat didžiuotis ir dabartiniais pasiekimais per pirmuosius dvidešimtį metų. Išsivadavusi iš okupacijos Lietuva dabar pirmąja daugelyje sričių. Turime daug darbščių, išsilavinusių, gabių, dvasia turtingų žmonių. Nėra ko skųstis, nėra ko priekaištauti. Dalyviai gausiais plovimais atsidėkojo prelegentui.

Loreta Kynienė angliškai perskaitė JAV LB paruoštą rezoliuciją, kuri buvo vienbalsiai priimta. Ši rezoliucija bus pasiųsta Amerikos valdžios įstaigoms, Rusijos ambasadai JAV, konsulams. Minėjimas baigtas visiems sustojus ir kartu sugiedojus „Lietuva, brangi“.

Minėjime dalyvauja: svečias iš Lietuvos Jonas Karčiauskas, buvęs LR Seimo narys dr. Kazys Bobelis, Dalia Bobelienė.

Didvyriams priklauso ateitis

Atkelta iš 3 psl. Galbūt nepakankamai įsigiliname į mažažmonių dramas, kurie būdami silpni, neištikimi, vengdami aukštų reikalavimų, pasirenka žmogaus nevertą gyvenimą. Paskui juos velkasi išdavyusių šleifas.

Jau mažai kas paaukotų savo gyvenimą ir gyvybę už tiesą, už kilnius idealus, artimuosius, Tėvynę, Dievą. Užtat kur kas daugiau miršta nuo alkoholizmo, narkotikų, nusižudo, užsimuša jausdamiesi didvyriais keliuose ir kitose beprotybėse. Ir valstybė nebespėja gaudyti nusikaltėlių, kadangi nebeginia tiesos, nebepaiso Dievo valios.

Ar dar gyva mūsų tautiečių didvyrių istorija? Ar ne per mažai apie juos girdi jaunimas ir ar ne per daug žiūri „žvaigždžių“ laidas? Gal kažkam yra nepatogu, nes šalia didvyrių pasirodo ir nedidvyriai, silpnieji, pasidavusieji, išsigandusieji? Reikia perduoti nesumeluotą tautos istoriją ypač jaunimui, taip pat ir visai visuomenei, kad susidarytume teisingą didvyrio ir niekšo sampratą. Be tokios sampratos visuomenė yra pas-

merkta, silpna ir išsibarsstys. Žinoma, to neužtektų, nes reikia, kad ir šeimose tėvai parodytų pasiaukojančios meilės ir kantrybės pavyzdį savo vaikams ir skatintų juo pasekti. Tai kasdienio, paprasto gyvenimo heroizmas. Šiais laikais visuomenėje neįvertiname tikrųjų herojų: tėvo ir motinos, kurie išaugino dorą ir gausią šeimą; mokytojo, kuris už varganą atlyginimą stengiasi paremti tėvų pastangas, o kartais ir ištaisyti šeimos klaidas; visuomenininkų ir politikų, kuriems nuoširdžiai rūpi bendroji gerovė; dvasininkų, kurie Dievo Žodžio ir sakramentų, tikėjimo galybe keičia ir įgalina žmones atnaujintam gyvenimui, ir kitų geradarių nuopelnus.

Baigiant, tiesiog norisi nurodyti į didžiausiąją herojų, kuris tyloje ir kančioje perėjo per pasaulį darydamas gera, kuris mylėjo Dangiskąją Tėvą ir žmogų iki kryžiaus mirties. Jo pavyzdžiu ir malone, kartais net nesuprasdami, herojais tampa daugybė žmonių, po savęs palikę daug gero ir pasiekę laimingą šventųjų amžinybę.

A † A
GENEI RIMKIENEI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą vyrui RIMVYDUI, sūnui PETRUI su šeima, seserims REGINAI ir DANUTEI su šeimomis.

Angela Dirkienė
Birutė Sekmakas
Daiva ir Raymondas Panaras
Severina ir Nardis Juškus

Ilgamečiui Lietuvos Šaulių išeivijoje Vytauto Didžiojo rinktinės nariui ir vadui

A † A
JUOZUI BAGDŽIUI

mirus, gilią užuojautą reiškiamo jo šeimai, giminėms ir rinktinės nariams.

Lietuvos Jūrų Šaulių išeivijoje
kuopa „Baltija”

DVIDEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS

Mūsų mylimą Mamytę

A † A
ANTOINETTĘ MONDEIKĄ,

pakėlusią daug žemiško skausmo, Aukščiausias į savo Amžinuosius Namus pašaukė 1980 m. kovo 13 d.

Po gedulingų pamaldų Šv. Antano parapijos bažnyčioje, Cicero, IL. Amžinajam Poilsui buvo palydėta ir palaidota šalia savo vyro a. a. muziko Adolfo Mondeikos, Queen of Heaven mauzoliejuje, 1990 m. kovo 17 d.

Dvidešimties metų mirties sukaktyje prisiminsime Ją su giliu liūdesiu, meile ir dėkingumu. Mirimo dieną, kovo 13-ąją ir laidojimo dieną, kovo 17-ąją šv. Mišios už Jos sielą bus aukojamos 8 v. r. Šv. Odilo bažnyčioje, o taip pat ir kitose bažnyčiose.

Visus gimines, pažįstamus ir artimuosius nuoširdžiai prašome tose dienose prisiminti ir pasimelsti už mūsų mylimos Mamytės sielą.

Nuliūdę dukros Marija ir Teresė

In memoriam Jonas Dunduras

Atkelta iš 9 psl. o lenkti laipteliai veda prie į kalvos šlaitą atsirėmusių Gedimino stulpų ir Jono Basanavičiaus biusto. Rodau ilgametės „Draugo” redaktorės Danutės Bindokienės knygą „Lietuvių papročiai ir tradicijos išeivijoje” bei Mykolo Krupavičiaus „Kunigas”, skaitau ištraukas iš Aurelijos Balašaitienės „Skeveldrų” ir „Susitikimų pamary”, Alės Rūtos, Vytauto Alanto ir Jurgio Gliaudos bei daugybės kitų autorių kūrinių.

2007 metų pabaigoje grįždamas iš stažuotės Omaha mieste, Nebrasikos universitete, su kuriuo Šiaulių universitetas jau daugiau kaip 10 metų palaiko ryšius, parsivežiau į Lietuvą kelis šimtus lietuviškų knygų, išleistų Amerikoje. Šios knygos kartu su kitomis, surinktomis per darbo JAV metus, dabar yra mano įsteigta Išeivijos literatūros fonde Šiauliuose. Fondą neseniai papildė ir 25 rankraščiai, atsiųsti Amerikos lietuvių tautinės sąjungos paskelbtam ro-

manų konkursui, skirtam Lietuvos vardo rašytinio paminėjimo 1000-mečiui. Inžinieriaus Eugenijaus Bartkaus ir dabartinio „Dirvos” redaktoriaus Vytauto Radžiaus buvau pakviestas tapti šio konkurso kūrinių vertinimo komisijos nariu. Romanų apimtis – nuo 200 iki beveik 500 puslapių. Tai buvo labai didelis ir netikėtai užgriuvęs darbas, kurį reikėjo greitai atlikti, tačiau kuriam nebuvo numatyta laiko. Vis dėlto šių kūrinių skaitymas suteikė didžiulį malonumą. Vargu ar prisiverstume per pusmetį perskaityti 25 knygas.

Vis dar gaunu laiškus iš pažįstamų Amerikoje. Kai kurie, atvykę į Lietuvą, aplanko, kiti kartas nuo karto paskambina. O ir aš pats ruošiuosi atvažiuoti ir bent porą mėnesių pakeliauti po įvairias valstijas, prisiminti žinomus kelius, pamatyti dar nematytas vietas. Tad gal iki pasimatymo Erie pakrantėje.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **Gavėnios vakarai Palaimintojo J. Matulaičio misijoje** vyks penktadieniais, kovo 12, 19 ir 26 dienomis 7 val. v. Vedėjai – kun. Artūras Sedera- vičius, SJ ir seselė Ignė, MSV.

♦ **Sekmadienį, kovo 14 d., po lie- tuviškų 10 val. r. šv. Mišių Švč. Mer- gelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo parapijos bažnyčioje** kun. Jaunius Kelpšas ir JAV LB Brighton Park apylinkės valdyba kviečia visus į pa- bendravimą Mozerio salėje. Paminė- sime Lietuvos Nepriklausomybės at- kūrimo 20-metį, pasidalinsime tų die- nų prisiminimais, padainuosime. Bus rodomas filmas. Jūsų laukia cepelinų pietūs. Gautą pelną skirsime vargs- tantiems Lietuvoje.

♦ **Marquette Park apylinkėje** kovo 14 d. po 10:30 val. r. Švč. Merge- lės Marijos Gimimo bažnyčioje para- pijos salėje (6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL) vyks Lietuvos Neprik- lausomybės minėjimas. Pradžia – 12:30 val. p. p. Pagrindinė kalbėtoja – Danutė Bindokienė. Mišių metu gie- dos ir meninę programą atliks solis- tai Margarita ir Vaclovas Momkai. Akompanuos Jūratė Lukminienė.

♦ **Kovo 21 d., sekmadienį, 12:30 val. p.p.** Pasaulio lietuvių centro di- džiojoje salėje Palaimintojo J. Matu- laičio misija ruošia „Sriubos pietus“. Pelnas bus skirtas paremti Kauno vyskupijos labdaros organizaciją „Ca- ritas“ Lietuvoje. Bilietus galima įsi- gyti sekmadieniais prieš ir po 9 val. r. ir 11 val. r. šv. Mišių. Suaugusiems – 10 dol., vaikams iki 12 metų – auka.

♦ **Kviečiame į Lietuvos pop sce- nos princo Ryčio Cicino koncertą**, kuris vyks Pasaulio lietuvių centre kovo 27 d. 8 val. v. Bilietus galite įsi- gyti parduotuvėje „Lietuvėlė“ ir kavi- nėje „Smilga“. Daugiau informacijos tel.: 773-788-1362 arba tel.: 708-594-5622.

♦ **Šv. Kazimiero kongregacijos** seserys maloniai kviečia visus penk- tadienį, kovo 26 d., nuo 6 val. v. iki 7 val. v. dalyvauti šv. Mišiose „Viena valanda tylos maldos“, kurios bus aukojamos Sisters of St. Casimir Chapel, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL. Po Mišių – užkandžiai. Tokios Mišios bus aukojamos ir ba- landžio 30 d. bei gegužės 28 d. Dau- giau informacijos suteiks seselė Ja- nine Golubickis tel.: 630-243-8349.

♦ **Čikagos lituanistinė mokykla** kviečia buvusius mokinius, mokyto- jus, jų tėvelius ir visus, kurie nori pa-

remti lietuvišką švietimą, balandžio 17 d. 6 val. v. atvykti į pobūvį „Ho- llywood žvaigždės“. Kaina asmeniui – 45 dol. Užsakant visą stalą – 40 dol. Bilietus galima įsigyti tėvų komiteto kambaryje, 5620 S. Claremont Ave., Chivago, IL 60636.

♦ **JAV Lietuvių Bendruomenės** Vidurio Vakarų apygardos valdyba ruošia keturių dienų išvyką autobusu į IX Dainų šventę, Toronte. Planuo- jame išvykti iš Čikagos penktadienį, liepos 2 d. Šeštadienį numatoma ap- žvalginė ekskursija po Toronto mies- tą. Sekmadienį, liepos 4 d., visi daly- vausime Dainų šventėje. Grįžtame į Čikagą pirmadienį, liepos 5 d. Priim- kime torontiečių kvietimą „Gyventi daina“ ir dalyvausime šioje iškilioje tautinėje šventėje. Išsamesnę infor- maciją galite gauti paskambinę Ire- nai Vilimienėi tel.: 708-974-0591 arba parašę el. pašto adresu: zvlimas@att.net

IŠ ARTI IR TOLI...

♦ **Š. m. kovo 21 d. Nekaltai Pra- dėtosios Švč. Mergelės Marijos seserų vienuolyne**, 600 Liberty HWY, Put- nam, CT įvyks JAV LB Connecticut apylinkės ruošiamas Lietuvos Nepri- klausomybės paskelbimo ir Neprik- lausomybės atkūrimo minėjimai. Programoje: 11 val. r. šv. Mišios, 12 val. p. p. – pietūs (užsisakyti iš anksto tel.: 860-928-7955). 1:30 val. p. p. vienuolyno salėje vyks minėjimas. Daugiau informacijos: tel.: 917-496-9079 (Diana Norkienė) arba tel.: 860-208-1193 (Snieguolė Stapčinskaitė).

♦ **Gavėnios rekolekcijos Nekaltai** Pradėtosios Švč. Mergelės Marijos seserų vienuolyne, Putnam, CT vyks kovo 26–28 dienomis. Rekolekcijų ves kun. Arvydas Žygas. Registracija – kovo 26 d. 6:30 val. v. Rekolekcijos prasidės kovo 26 d. 7:15 val. v. ir baig- sis sekmadienio, kovo 28 d., pietumis. Apie dalyvavimą pranešti ir 30 dol. registracijos mokestį iki kovo 22 d. atsiųsti adresu: Immaculate Concep- tion Convent, 600 Liberty Hwy., Put- nam, CT 06260. Tel. pasiteiravimui: 860-928-7955.

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road. Tel. (773) 847-7747.

Aukokime Draugo fondui įvairiomis – gimtadienių, vardadienių, jubiliejų, švenčių ir kt. – progomis. Įamžinkime savo artimuo- sius DRAUGO FOND.

„Draugas“ išaugino mūsų organizaci- jas, mokyklas, fondus. „Draugas“ infor- muoja apie JAV Lietuvių Bendruomenės veiklą.

Įrašykime Draugo fondą savo testamentuose.

DF aukos nurašomos nuo federalinių mokesčių. Čekius rašyti: Draugas Foundation, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629

Skautai kalėdinėje mugėje.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Skautai žinomi savo mugėmis. Neseniai jie dalyvavo kalėdinėje mugėje, o kovo 14 d. Pasaulio lietuvių centro Jaunimo rūmų salėje (14911 127th St., Le- mont, IL 60439) vyks skautų Kaziuko mugė. Šv. Mišios Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje – 9 val. r. Mugės atidarymas – 10 val. r. Mugėje bus par- duodami bilietai į šių metų pastatymą – Franz Lehar operetę „Linksmoji našlė“. Maloniai kviečiame dalyvauti.

Lietuvių dailės muziejuje Pasaulio lietuvių centre sekmadienį, kovo 7 d. atidaryta dailininkės Giedrės Žumbakienės paroda. Parodą kuravo Korpl Giedra. Dailininkę gausiai susirinkusiems meno mylėtojams pristatė Rita Vencloviienė.

Dailininkė G. Žumbakienė (kairėje) ir programos vedėja R. Vencloviienė.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Premijų įteikimo vakaras Jaunimo centre

Grožinės literatūros konkursui „Lietuvai – tūkstantis metų“, kurį su- ruošė Amerikos lietuvių tautinė sąjunga, buvo atsiųsti 25 romanai. Vertinimo komisija paskyrė 3 premijas. Komisiją sudarė: rašytojai dr. Jonas Jasaitis ir Petras Palilionis (abu iš Lietuvos) bei Danutė Bindokienė, Stasė Petersonienė ir Vytautas Volertas, gyvenantys JAV. Premijos bus įteiktos Lietuvos Nepri- klausomybės atkūrimo – Kovo 11-osios šventėje, kuri vyks kovo 21 d. 3 val. p.p. Jaunimo centre, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL.

Maloniai kviečiame visus dalyvauti. Vakariene pateiks „Kunigaikščių užėiga“. Vietas užsisakyti galima tel.: 708-422-6514 arba 708-408-8352 (Irena Dirdienė).

Pasaulio lietuvių centre, Lemont kovo 7 d. vyko jau tradicija tapusi li- tuanistinių mokyklų mokytojų konfe- rencija, sukvietusi 66 mokytojus iš keturių Čikagos apylinkėse veikian- čių – Čikagos lituanistinės, Gedimi- no, Maironio ir „Rasos“ – mokyklų.

Pranešėjas Robertas Vitas supa- žindino mokytojus su „Lietuvos isto- rija po kunigaikščių“, o prelegentė Loreta Stavskienė skaitė paskaitą apie tai, kaip palaikyti drausmę kla- sėje.

Konferenciją vyksta remiant JAV LB Švietimo tarybai.

Laimos Apanavičienės nuotr.